

§4.1. **Tehnici de comunicare cu dispozitivele de intrare/iesire**

- 4.1.1 Metoda Polling
- 4.1.2 Metoda întreruperilor externe
- 4.1.3 Metoda Intrari/iEsiri buffer-ate
- 4.1.4 Alegerea strategiei optime

§4.2. Programarea utilizând întreruperile

- 4.2.1 Prezentarea sistemului de întreruperi la PC
- 4.2.2 Plasarea I8259 în spațiul de I/E la PC
- 4.2.3 Detalii de programare utilizând întreruperile la PC cu SO DOS
- 4.2.4 Exemple de utilizare a întreruperilor

§4.3. Dispozitive pentru generarea bazei de timp si numararea de evenimente

§ 4.4 Exemplu de sistem de achiziție de date

§4.1. Structura hardware generala a calculatorului de proces

Gestiunea comunicarii aplicației timp-real cu dispozitivele I/E presupune utilizarea unor tehnici de programare specifice, destinate sa sincronizeze operațiile de I/E cu prelucrarile interne. Daca de exemplu datele sunt citite înainte ca un dispozitiv sa le poata furniza, atunci rezultatul este eronat. De asemenea, daca aplicația nu preia datele suficient de rapid, dispozitivul periferic poate sa le înlocuiasca cu altele noi fara ca acest lucru sa poata fi depistat. Prin urmare, este necesar ca în fluxul prelucrarilor sa existe secvențe de program care sa realizeze sincronizarea operațiilor de I/E cu programele de aplicație (detectarea daca un periferic este gata sa furnizeze/primeasca date si sa realizeze transferul acestora).

Pentru sincronizarea comunicarii între aplicație si echipamentele periferice exista 2 tehnici de baza:

- aplicația interogheaza periodic dispozitivele (polling) citind registrele de stare pentru a determina când se poate comunica cu acesta;
- dispozitivele periferice întrerup procesorul pentru execuția unor proceduri specifice de comunicare.

4.1.1 Metoda Polling

Procesorul interogheaza dispozitivele periodic, citind unul sau mai multe registre de stare a caror valoare permite procesorului sa decida când dispozitivul este pregatit pentru comunicare. Daca dispozitivul solicita serviciile procesorului, este apelata o rutina de tratare specifica, în caz contrar procesorul fie continua interogarea fie executa alte prelucrari.

Bucula de polling poate sa fie implementata în doua moduri:

1. Așteptare în bucla de test pâna când dispozitivul este gata si apoi transfer de date.
2. Daca dispozitivul nu este gata în momentul interogarii se continua cu alte prelucrari (inclusiv interogarea altor dispozitive), iar când este gata se face transferul de date.

Desi polling este cea mai simpla metoda de comunicare, prezinta unele dezavantaje:

- Aplicația trebuie sa fie capabila sa execute întreaga bucla suficient de rapid pentru a putea ține cont de toate cerințele perifericelor.
- În funcție de încărcarea sistemului, o bucla polling poate fi suficient de rapida în anumite condiții de funcționare a dispozitivelor, iar în alte condiții poate fi extrem de lenta (de exemplu daca se executa multe sarcini într-un anumit pas al buclei sau daca sunt interogate mai multe dispozitive si toate cer servicii simultan).
- Când complexitatea programului creste ca urmare a introducerii de noi prelucrari, o bucla polling, care la origine lucra bine, poate deveni prea lunga.
- Daca se cere executarea unor acțiuni cu o baza de timp prestabilita, o bucla polling nu permite întotdeauna ca aceasta sa fie controlata pentru a asigura precizia adecvata. Daca baza de timp se calculeaza ținând cont de durata de execuție a instrucțiunilor masina, schimbarea tactului procesorului implica modificarea programului.

4.1.2 Metoda întreruperilor externe

Prin aceasta metoda dispozitivul atenționează aplicația generând întreruperi externe. Tratarea promptă a întreruperilor de la toate dispozitivele este posibilă atât timp cât cererile către procesor sunt rezonabile, acesta este capabil să lanseze rapid procedurile (rutinele) de tratare iar timpul de execuție al acestora este suficient de mic. În particular, metoda întreruperilor externe este de preferat în aplicații care cer precizie pentru timpul de achiziție de date și control, în timp ce procesorul execută și alte sarcini. De asemenea, este utilă dacă mai multe dispozitive solicită asincron servicii, la intervale de timp nepredictibile. Pentru programarea întreruperilor sunt necesare cunoașterea sistemului de întreruperi al calculatorului și modul de programare al acestuia. De asemenea, este necesară cunoașterea limbajului de asamblare al procesorului sau cel puțin cuvintele cheie și procedurile speciale pentru întreruperi furnizate de anumite medii de dezvoltare pentru limbaje evolute. (Unele limbaje precum C/C++, PASCAL, ADA furnizează mijloace de tratare a întreruperilor cu proceduri care realizează citirea/scrierea prin adresarea absolută a locațiilor de memorie, operații de intrare/iesire la nivel fizic prin programarea porturilor sau locațiilor de memorie, secvențe de intrare și de ieșire din procedurile de tratare a întreruperilor). Succesiunea execuției instrucțiunilor de către procesor depinde de apariția evenimentelor care declanșează proceduri de tratare a întreruperilor. Greselile în tratarea sistemului de întreruperi al calculatorului provoacă erori grave în execuția programului și afectează negativ funcționarea sistemului, ceea ce face ca programele care utilizează întreruperile să fie greu de depanat.

4.1.3 Metoda Intrari/iEsiri buffer-ate

Această metoda îmbină avantajele polling-ului cu avantajele întreruperilor. Este utilizată în aplicații precum bucle de control sau în aplicații de supraveghere, unde datele sunt prelucrate și afișate în paralel cu achiziția lor.

Implementarea uzuală a *intrarilor bufferate* constă în:

- o rutină de tratare a întreruperilor care citește (achiziționează de la un dispozitiv extern) datele și le memorează într-un buffer circular;
- un task scris ca o buclă polling în care aplicația așteaptă datele iar atunci când sunt în memorie le prelucrează.

Contorul de inserare în buffer este gestionat de rutina de tratare a întreruperilor și indică mereu următoarea locație în care trebuie depuse datele achiziționate. Contorul este incrementat circular.

Contorul de extragere este gestionat de task-ul care efectuează în polling prelucrarea datelor din buffer. Permanent, task-ul principal compară cele două contoare: dacă acestea sunt diferite, există date noi între locațiile indicate de contorul de extragere (care indică cea mai veche dată depusă în buffer și netratată) și contorul de inserare – 1. Dacă nu există date noi procedura polling fie așteaptă date, fie efectuează alte prelucrări. Trebuie să existe un echilibru între rata de achiziție și viteza de prelucrare astfel încât buffer-ul să nu conțină mai mult decât câteva intrări noi, iar contorul de inserare să nu depășească pe cel de extragere (circular).

Iesirile buffer-ate pot fi tratate similar. Task-ul principal depune datele într-un buffer circular (container), pe măsura ce ele sunt prelucrate, iar rutinele de tratare a întreruperilor le extrag și le trimit către dispozitivul de ieșire. În acest caz, *contorul de inserare* este menținut de task-ul principal, iar cel de *extragere* de rutina de tratare a întreruperii. Dacă datele trebuie transferate către dispozitivul extern la intervale de timp egale (de exemplu pentru generarea unor forme de undă), task-ul trebuie să fie capabil să depună date suficient de rapid în buffer, pentru ca acesta să nu fie vid atunci când se execută rutina care transferă o nouă dată către dispozitiv.

4.1.4 Alegerea strategiei optime

Trebuie subliniat că utilizarea întreruperilor nu este întotdeauna mai bună decât polling-ul, acesta oferind avantaje semnificative în cazul anumitor aplicații.

Cea mai bună strategie pentru achiziție foarte rapidă de date (fără alte prelucrări în paralel) este utilizarea polling-ului cu bucle scurte scrise în limbaj de asamblare, care testează continuu un registru de stare al perifericului. Perifericul este servit imediat ce condiția este îndeplinită și testarea începe din

nou. Spre deosebire de bucla generala polling descrisa anterior, aceasta bucla nu executa si alte operații. Daca precizia timpului de transfer este considerata de mare importanta si daca bucla polling scurta nu permite controlul acestuia, atunci acesta trebuie controlat de o baza de timp externa. Aceasta se poate realiza prin impulsuri generate de un numarator programabil sau un generator de frecvența (realizat de exemplu cu I8254, AMD 9513 etc. - vezi 4.3).

Pe de alta parte, întreruperile sunt o buna modalitate de a controla achiziția de date atunci când rata de achiziție este suficient de scazuta si exista timp disponibil suficient între întreruperi. De asemenea întreruperile sunt mai avantajoase decât polling-ul daca programul trebuie sa comunice asincron cu mai multe dispozitive sau daca programul trebuie sa execute mai multe task-uri în paralel cu sarcinile de achiziție de date si comenzi. Multe din aplicațiile în întreruperi sunt cel mai bine tratate daca se utilizeaza I/E buffer-ate. Utilizarea întreruperilor permite procesorului sa execute task-uri precum înregistrarea datelor pe disc, citirea datelor de pe disc, execuția funcțiilor de control, afisarea pe display si / sau la imprimanta, dialogul cu operatorul etc. concurent cu achiziția de date si comenzi. Alegerea strategiei optime este determinata prin urmare de cerințele aplicației si de resursele hard/soft disponibile. Înainte de a decide daca se utilizeaza întreruperi sau polling, trebuie sa se estimeze supraîncarcarea întreruperilor (salvarea/restaurarea registrelor alterabile) care depinde printre altele si de procesor si de frecvența tactului folosit de calculator. Pentru un PC limitele practice în utilizarea întreruperilor pentru transferuri de date cu dispozitive CAN / CNA poate varia între câteva esantioane/sec. pâna la mii de esantioane/sec., depinzând de strategia aleasa si de celelalte task-uri pe care sistemul trebuie sa le execute în paralel.

4.2 Programarea utilizând întreruperile

Tehnica programarii în întreruperi presupune în primul rând cunoasterea sistemului de întreruperi al calculatorului utilizat. În cele ce urmeaza se reamintesc unele noțiuni referitoare la sistemul de întreruperi al PC si se prezinta detalii privind modul de programare al acestuia în modul real al procesoarelor x86.

4.2.1 Prezentarea sistemului de întreruperi la PC

Pentru tratarea întreruperilor, programul trebuie sa conțină rutine speciale de tratare a acestora (*interrupt handlers*). Adresele acestor rutine se plaseaza în locații speciale ale memoriei, astfel încât ele sa poata fi executate la apariția întreruperilor.

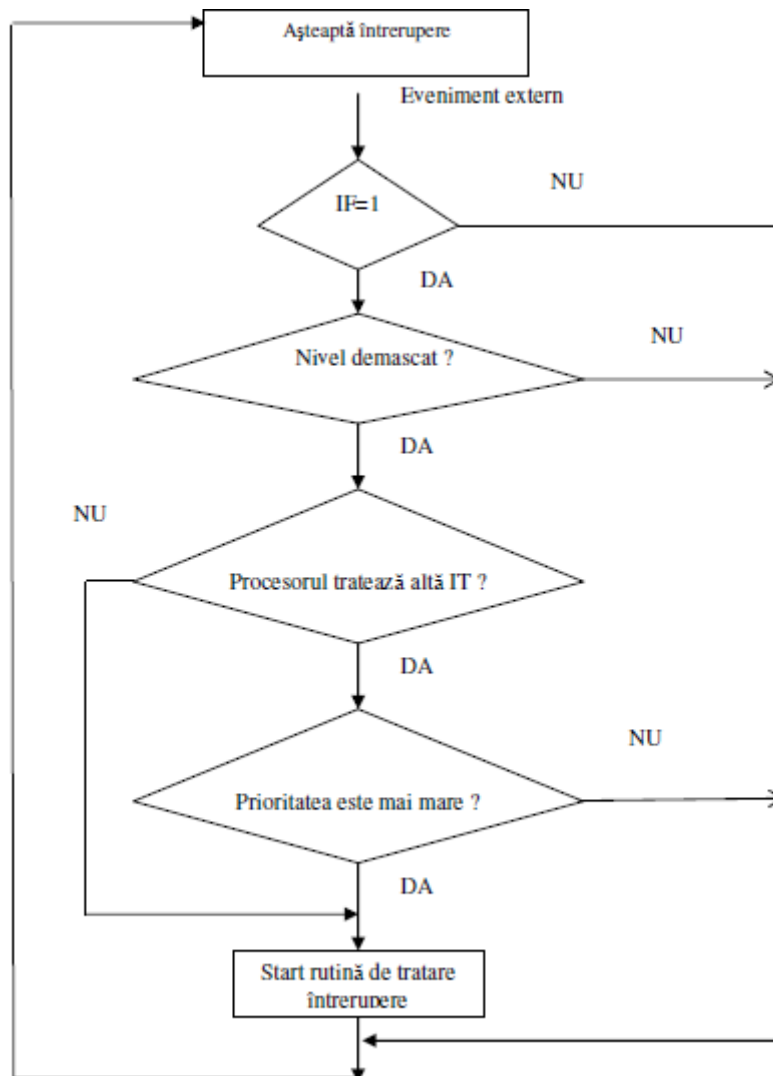

Fig. 4.2.1-1Automatul de lansare IT externe la I8259A

La PC, gestiunea întreruperilor externe mascabile (vezi și 4.2.3) este realizată de către două dispozitive I8259A, cascade. Caracteristicile de bază ale I8259A sunt:

- gestionează 8 niveluri de întreruperi, fiecare având asociat un nivel de prioritate (0 cel mai prioritar, 7 cel mai puțin prioritar);
- întreruperile cu prioritate mai mare pot întrerupe execuția rutinelor de tratare a unor întreruperi mai puțin prioritare;
- fiecare nivel de întrerupere poate să fie mascat sau demascat;
- I8259 pot fi cascade pentru a crește numărul de întreruperi.

Întreruperile externe mascabile pot fi dezactivate prin program executând instrucțiunea *disable interrupt* (cli), care resetează Interrupt Flag (IF) din PSW. Dacă procesorul primește întreruperi când acestea sunt dezactivate, nu va răspunde până când prin program nu se execută instrucțiunea *enable interrupt* (sti), care setează IF. Dacă o întrerupere există memorată în momentul execuției sti, procesorul efectuează operațiile pentru lansarea rutinei de tratare a întreruperii.

I8259A identifică automat sursa de întrerupere externă și dacă nivelul pe care este conectată aceasta nu este inhibat (nu este mascat sau nu este în curs de execuție o rutină de tratare întrerupere mai prioritară) activează semnalul Interrupt Request de la procesor. Procesorul, dacă IF este setat (întreruperile sunt autorizate) memorează starea întreruperii, termină normal instrucțiunea în curs de execuție la apariția întreruperii (procesorul răspunde la întreruperi între instrucțiuni) și activează semnalul de acceptare a întreruperii (interrupt acknowledge). La detectarea acestui semnal, controllerul comunică procesorului numărul vectorului de întrerupere asociat întreruperii (pe 8 biți), pe baza căruia procesorul identifică adresa primei instrucțiuni executabile din rutina de tratare și o încarcă în CS:IP. Algoritmul clasic de lansare a unei rutine de tratare, implementat în controllerele care gestionează întreruperile externe la PC, este prezentat în figura 4.2.1-1.

Adresa primei instrucțiuni executabile a rutinei de tratare a întreruperii este memorată în prealabil (prin programul utilizator sau de către sistemul de operare) în *tabela vectorilor de întrerupere*, în locațiile rezervate pentru intrările de întrerupere ale controllerelor I8259A.

Tabela vectorilor de întrerupere este zona de memorie dintre adresele fizice [0,3ffh] și conține 256 de vectori a 4 octeți fiecare. În fiecare vector se memorează valorile care trebuie încărcate în registrele IP și CS pentru a adresa prima instrucțiune a rutinei de tratare. Primii 2 octeți din vector sunt pentru IP (în ordinea low - high) iar următorii 2 pentru CS (ordinea low - high).

Pentru lansarea în execuție a rutinei de tratare a întreruperii, procesorul efectuează următoarele operațiuni:

- salvează în stivă (vârful stivei este indicat de SS:SP) conținutul registrelor care indică adresa instrucțiunii următoare (CS și IP) și cuvântul de stare al procesorului (PSW);
- activează semnalul de acceptare a întreruperii (interrupt acknowledge);
- încarcă în registrele de adresă (CS și IP) adresa rutinei de tratare a întreruperii din tabela vectorilor de întrerupere.

La lansarea rutinei de tratare a întreruperii, procesorul reșetează IF, ceea ce înseamnă că în timpul execuției acesteia întreruperile mascabile sunt dezactivate. Totuși, IF poate fi setat prin program în rutina de tratare.

Ultima instrucțiune din rutina de tratare a întreruperii este *interrupt return* (iret), care este similară cu instrucțiunea ret. Adresa instrucțiunii următoare și starea originală sunt restaurate (în CS:IP și respectiv PSW) și procesorul continuă cu execuția instrucțiunii următoare celei la care a fost întrerupt.

Ori de câte ori controllerul generează o întrerupere, întreruperile de prioritate mai mici sunt automat inhibitate până când *prin program este achitată întreruperea* (vezi 4.2.3) a carei rutină este în curs de execuție. Cererile de întrerupere pe niveluri de prioritate mai mici sunt totuși memorate de controller și se declanșează mecanismul de cerere de întrerupere la procesor atunci când sunt îndeplinite condițiile de prioritate. Întreruperile cu prioritate mai mare pot întrerupe rutinele de tratare a întreruperilor cu prioritate mai mici dacă acestea din urmă au executat instrucțiunea sti (au activat sistemul de întrerupere externe mascabile). Dacă acestea nu au executat instrucțiunea sti ele nu pot fi întrerupte deoarece, după cum s-a arătat, *la lansare în execuție a rutinei de tratare se dezactivează automat sistemul de întrerupere*.

La PC (sub DOS), BIOS inițializează la startare controllerele I8259 și completează o parte dintre vectorii din tabela de întrerupere cu adresele rutinelor de tratare; este indicat că programele de sistem și utilizator să țină cont de această inițializare. Sistemul de întrerupere externe este programat astfel încât pentru întreruperile de la 0 la 7 (de la controllerul 1) să fie lansate în execuție rutinele ale caror adrese de start se găsesc în vectorii de la 08h la 0fh, iar pentru întreruperile de la 8 la 0fh (de la controllerul 2) să fie lansate în execuție rutinele ale caror adrese de start se găsesc în vectorii de la 70h la 77h. *Adresa fizică de memorie pentru adresa memorată în vectorul de întrerupere n este n*4. (Ex: pentru vectorul 8 adresa de memorie este 20h).*

O rutină de tratare a unei întreruperi externe poate fi lansată (de obicei pentru testare sau simulare) și prin program, cu instrucțiunea int n..

Exemple (vezi și 4.2.2):

- int 9 – lansează în execuție rutina de tratare a întreruperii pentru tastatură;
- int 8 – lansează în execuție rutina de tratare a întreruperii pentru ceasul de timp real;
- int 0BH - lansează în execuție rutina de tratare a întreruperii pentru COM2.

4.2.2 Plasarea I8259 în spațiul de I/E la PC

La PC, porturile de I/E de la 0 la 0FFh sunt rezervate pentru a fi utilizate pe placa de bază a calculatorului. Porturile de la 100h până la 3FFh sunt utilizate de către dispozitivele conectate pe magistrala I/E a calculatorului. Porturile cu adrese mai mari de 400h nu sunt disponibile pe placa de bază în sistem.

Asignarea uzuală a porturilor la dispozitive este următoarea:

- de la 0 la 0Fh - porturile pentru controller-ul DMA1, 4 canale I8237;
- de la 20h la 21h - primul controller I8259A pentru întrerupere, la care sunt asignate următoarele întrerupere externe mascabile:

- pe canalul 0 - întreruperea de la ceasul de timp real;
- pe canalul 1 - întreruperea de la tastatura;
- pe canalul 2 - la AT cascadare catre al doilea controller I8259;
- pe canalul 3 - întrerupere de la COM2;
- pe canalul 4 - întrerupere de la COM1;
- pe canalul 5 - întrerupere de la a doua imprimanta LPT2 sau placa de rețea;
- pe canalul 6 - întrerupere de la controller-ul floppy discului;
- pe canalul 7 - întrerupere de la prima imprimanta LPT1.
- de la 40h la 43h - porturile pentru dispozitivul numarator/periodizator I8254; un registru de control si 3 numaratoare de 16 biți sunt disponibile pe acest dispozitiv:
  - Numaratorul 0 - ceasul de timp real;
  - Numaratorul 1 - este utilizat pentru reîmprospatarea memoriei;
  - Numaratorul 2 - este utilizat pentru difuzor.
- de la 60h la 64h la AT - controller-ul pentru tastatura;
- de la 70h la 71h - pentru accesul la CMOS si ceasul de timp real din CMOS;
- de la 80h la 8Fh - regiunea de pagina DMA;
- de la A0h la A1h - adresele pentru al 2-lea controller de întreruperi I8259 la AT; la acest controller, sunt asignate urmatoarele întreruperi externe mascabile:
  - pe canalul 0 - întreruperea de la ceasul de timp real din CMOS (utilizata de sistemul de operare OS/2);
  - pe canalul 1 - rezervat, la AT preia funcția canalului 2 de la primul controller care este utilizat pentru cascadare;
  - canalele 2,3,4 - disponibile pentru întreruperi de la alte dispozitive decât cele sistem;
  - canalul 5 - rezervat pentru coprocesorul matematic;
  - canalul 6 - rezervat pentru controller-ul de hard disc;
  - canalul 7 - disponibil;
- C0h-CFh - al doilea controller DMA;
- F0h-F1h - coprocesor matematic;
- 170h-177h - al 2-lea hard disc;
- 1F0h-1F7h - primul hard disc;
- 200h-207h - games;
- 278h-27Fh - interfața paralela pentru LPT2;
- 2E8h-2EFh - porturi pentru COM4;
- 2F8h-2FFh - porturi pentru COM2;
- 370h-377h - al doilea controller al floppy discului;
- 378h-37Fh - porturi pentru LPT1;
- 3E8h-3EFh - porturi pentru COM3;
- 3F0h-3F7h - primul controller floppy;
- 3F8h-3FFh -porturi pentru COM1;

4.2.3 Detalii de programare utilizând întreruperile la PC cu SO DOS

Se reaminteste faptul ca la microprocesoarele din familia 80x86 întreruperile pot fi *interne* sau *externe*.

Întreruperile interne sunt generate fie de instrucțiunile software (int n), fie de procesor în anumite situații (depasire aritmetica, TF poziționat etc).

Întreruperile externe sunt generate de hardware si pot fi:

- nemascabile (pe intrarea NMI la procesor), sau
- mascabile (prin intermediul controller-elor I8259);

Întreruperile nemascabile întrerup secvența curenta de instrucțiuni indiferent de situație.

Întreruperile mascabile întrerup secvența curenta de instrucțiuni numai daca IF=1, daca bitul asociat în registrul masca al I8259 (vezi mai jos) este pus la 0 si daca nu este în curs de tratare o alta întrerupere externa mai prioritara.

În continuare sunt prezentate aspecte practice de utilizare a sistemului de întreruperi externe la PC, *dupa ce BIOS a executat procedura de inițializare.*

În practica, se întâlnesc doua modalități de utilizare a întreruperilor:

1. apelarea procedurilor pe care BIOS-ul sau alte programe/driveri/TSR-uri le pun la dispoziție;
2. capturarea vectorului de întrerupere și depunerea în tabela vectorilor de întrerupere a adresei unei rutine de tratare utilizator.

Lansarea în execuție a rutinelor de tratare, în ambele cazuri, se face în funcție de tipul întreruperii:

- prin program cu instrucțiunile int pentru întreruperi software;
- declansat de către semnale externe/interne cablate pe nivelurile întreruperilor externe;

Rutinele de tratare asociate întreruperilor externe pot fi apelate și cu instrucțiuni int, de obicei pentru testare și depanare.

Apelul prin program cu instrucțiunea int presupune următorii pași:

1. salvarea registrelor procesorului (dacă este cazul);
2. încărcarea în registrele procesorului sau în anumite locații de memorie a unor valori solicitate de rutina de tratare a întreruperii;
3. executarea instrucțiunii int (int n);
4. tratarea ieseirilor (dacă există) din rutina de tratare a întreruperii;
5. refacerea registrelor salvate la primul pas.

În funcție de specificul rutinei de tratare a întreruperilor anumiți pași pot fi omisi (de exemplu pentru rutinele care nu afectează registrele sau indicatorii de condiții nu sunt neapărat necesari pașii privind salvarea și restaurarea registrelor și indicatorilor). În cazul în care programul apelează propria rutina de tratare a întreruperii este necesar să fie tratate toate aspectele referitoare la salvarea și restaurarea registrelor și indicatorilor, pentru a nu provoca efecte colaterale dezastruoase pentru funcționarea sistemului.

Pentru capturarea unui vector de întrerupere, în program trebuie să apară următoarele secvențe:

- salvarea în memorie (de obicei în segmentul curent de date sau cod) a adreselor rutinelor de tratare curente, care urmează să fie înlocuite cu rutine utilizator;
- depunerea în tabela vectorilor de întrerupere a adresei rutinei de tratare utilizator;

Observații:

1. Există situații în care rutina de tratare a întreruperii utilizator, înainte sau după efectuarea unor prelucrări specifice aplicației, trebuie să apeleze și rutina inițială de tratare a întreruperii (dacă de exemplu în BIOS este prevăzută o astfel de rutină) – vezi și exemplul de la 4.2.4.
2. La sfârșitul programului scris de utilizator trebuie ca adresele originale ale rutinelor de tratare utilizate în program să fie refăcute în tabela vectorilor de întrerupere, în caz contrar aparând efecte imprevizibile în funcționarea sistemului.

Atunci când utilizează întreruperile mascabile externe, programatorul trebuie să trateze în mod adecvat următoarele:

- *activarea/dezactivarea* sistemului de întreruperi mascabile;
- *mascarea/demascarea* nivelurilor de întrerupere la controllerul I8259;
- registrele procesorului trebuie *salvate* la începutul execuției rutinei de tratare și *restaurate* la sfârșitul acesteia;
- *achitarea* întreruperii externe în curs de execuție;
- *comunicarea* (sincronizarea) cu programul/programele utilizator pe care rutina îl/le deservește.

Sistemul de întreruperi mascabile *se activează* după execuția instrucțiunii sti sau după execuția unei instrucțiuni popf în care indicatorul IF din cuvântul extras din stivă este 1 și *se dezactivează* cu instrucțiunea cli sau dacă se execută instrucțiunea popf în care indicatorului IF în cuvântul extras din stivă este 0.

Cât timp sistemul de întreruperi este activat, pot avea acces la procesor numai întreruperile care *nu sunt mascate* în octetul de maste din controllerul I8259. La primul controller de întreruperi registrul de mascare este la adresa 21h, iar la cel de-al 2-lea la adresa 0A1h. În aceste registre, pentru fiecare întrerupere există câte un bit de mascare.

Registrul masca de la adresa 21h:

bit: 7 6 5 4 3 2 1 0

```

| ..... |||
IRQ7 IRQ2 IRQ1 IRQ0
Registrul masca de la adresa 0A1h :
bit: 7 6 5 4 3 2 1 0
| ..... |||
IRQF IRQA IRQ9 IRQ8

```

Daca bitul corespunzator IRQn este egal cu 0, nivelul de întrerupere este demascat; daca este egal cu 1, nivelul de întrerupere este mascat si întreruperea asociata nu este tratata de catre controller.

Exemplu: Mascarea/demasarea unei întreruperi pe nivelul 1 (pentru IRQ1)

IRQ1-demascare:

```

in al,21h
mov oldmask1,al
and al,0FDh
out 21h,al

```

IRQ1-mascare:

```

in al,21h
mov oldmask1,al
or al,2
out 21h,al

```

Refacerea mastii inițiale se face cu secvența de instrucțiuni:

```

mov al,oldmask1
out 21h,al

```

Exemplu: Mascarea/demasarea unei întreruperi pe nivelul 9 (pentru IRQ9)

IRQ9-demascare:

```

in al,a1h
mov oldmask2,al
and al,0FDh
out a1h,al
out a1h,al

```

IRQ9-mascare:

```

in al,a1h
mov oldmask2,al
or al,2
out a1h,al

```

Refacerea mastii inițiale se face cu secvența de instrucțiuni:

```

mov al,oldmask2
out a1h,al

```

Atunci când prin hardware se lanseaza în execuție o rutina de tratare a întreruperii, se *salveaza* automat în stiva (în aceasta ordine): IP, CS si PSW ; structura PSW pentru modul de lucru real al procesorului este urmatoarea:

```

15 ..... 0

```

```

||

```

```

x x x x O D I T S Z x A x P x C

```

unde: x nu conteaza iar O, D, I,T,S,Z, A, P, C sunt indicatorii; I este Interrupt Flag. Prin program, trebuie *salvați* (cu instrucțiuni push) registrii procesor care sunt utilizați în rutina - pentru siguranța, este bine sa fie salvați toți.

La terminarea rutinei de tratare, se *restaureaza* toți registrii salvați la început (cu instrucțiuni pop, *în ordinea inversa salvarii*) apoi se executa iret. Când se executa instrucțiunea iret, se refac automat PSW,CS,IP.

- În timpul execuției rutinei de tratare, dupa efectuarea prelucrarilor specifice pentru nivelul de prioritate al întreruperii, trebuie facuta *achitarea* întreruperii externe, cu urmatoarele secvențe de instrucțiuni:

```

; pentru primul I8259:

```



```

mov al,20h
out 20h,al
; pentru la 2-lea I8259:
mov al,20h
out 0a0h,al

```

Daca întreruperea nu este achitata, nu vor mai putea fi lansate ulterior rutinele de tratare cu prioritate mai mica sau egala cu a întreruperii neachitate.

Deoarece programul în curs de execuție nu cunoaste când apar întreruperile, este necesar ca rutina de tratare si acesta sa *comunique/sa se sincronizeze*; de regula comunicarea/sincronizarea se realizeaza prin intermediul unor zone comune de memorie (memorie partajata). Accesul la aceste zone trebuie facut cu *interblocare*, pentru a evita erorile.

Exemplu: un program pe 16 biți, modul real partajeaza cu o rutina de tratare a întreruperii un întreg long (pe 4 octeți), a carui scriere/citire se face prin doua instructiuni procesor. Atunci când programul utilizator citește întregul fara interblocare, exista pericolul ca între cele doua instructiuni de citire sa se declanșeze rutina de tratare care modifica valoarea; în aceasta situație, programul utilizator va citi partea low din vechea valoare si partea high din noua valoare. Evitarea acestei situații se face utilizând mecanisme de interblocare puse la dispoziție de catre sistemul de operare sau implementate în program. Cea mai simpla metoda, este ca accesul în scriere/citire din programul utilizator la zonele comune sa se faca cu secvența:

```
cli ; dezactiveaza întreruperi
```

```
...
```

```
Acces la zona comuna
```

```
...
```

```
sti ; activeaza întreruperi
```

În general, în rutina de tratare nu trebuie sa fie executate apeluri sistem sau subprograme comune cu programele utilizator, daca acestea nu sunt reentrante. De asemenea, accesul la porturi, zone comune de memorie sau alte resurse comune cu sistemul de operare sau programele utilizator trebuie sa se faca cu interblocare.

4.2.4 Exemple de utilizare a întreruperilor

Având ca sistem de operare MS DOS, sa se elaboreze un program în limbaj de asamblare care la fiecare 10 întreruperi de la ceasul de timp real sa afișeze pe monitor caracterul 'A'. O întrerupere de la ceasul de timp real al PC apare de aproximativ 18.2 ori pe secunda (la aprox. 55 ms) – vezi si 4.3.4. Oprirea programului sa se poata face fie la acționarea tastelor CTRL+BREAK, fie dupa ce s-a afișat de 1000 ori caracterul 'A'.

Pentru a scrie acest program este necesar sa fie capturați vectorii de întrerupere de pe nivelul 8, unde este depusa adresa rutinei de tratare pentru IRQ0 si de pe nivelul 23h asociat instructiunii int 23, unde este depusa adresa rutinei de tratare pentru CTRL+BREAK. Pentru afișarea pe monitor a caracterului 'A' se va folosi funcția DOS 09h iar pentru oprirea normala a programului se va folosi funcția DOS 4ch a întreruperii software int 21h.

Detalii privind funcțiile DOS/BIOS utilizate pot fi furnizate de programul « Help » disponibil la laborator.

```

dosseg
.model small
.stack 200h
.data
int8tip dw ?
int8tcs dw ?
int23tip dw ?
int23tcs dw ?
msg db 'A$'
timer dw 0 ;contor

```

```

zece dw 10
oldtmask db ?
.code
savet ds dw ?
programtceas proc near
mov ax,@data
mov ds,ax
mov cs:savet ds,ax ; salvare ds
xor ax,ax
mov es,ax
;salvare adresele BIOS pentru rutinele de tratare pentru nivelurile 8h si
;23h
mov ax,es:(8*4)
mov intt8tip,ax
mov ax,es: (8*4+2)
mov intt8tcs,ax
mov ax,es: ( 23h*4 )
mov intt23tip, ax
mov ax,es: ( 23h*4+2 )
mov intt23tcs , ax
;Se dezactiveaza sistemul de intreruperi pentru a nu apare
;accidental intreruperi in timp ce se fac modificari in tabela
;vectorilor de intreruperi
cli
;Depune in tabela adresele rutinelor de tratare utilizator
mov word ptr es: ( 8*4 ) , offset ittceas
mov word ptr es: ( 8*4+2 ) , cs
mov word ptr es: ( 23h*4 ) , offset ctrltbreak
mov word ptr es: ( 23h*4+2 ) , cs
;demascare nivelul 0 la primul I8259
in al,21h
mov oldtmask , al
and al, 0FEh
out 21h, al ; demascare nivel 0.
; activeaza sistemul de intreruperi mascabile
sti
;aici incepe bucla de prelucrare in programul utilizator
mov si,timer
repetat:
mov dx, 0
mov ax, timer
cmp ax, si
jz repetat ;daca nu s-a modificat contorul, repetat
mov si,ax
div zece
cmp dx, 0
jnz repetat; numai la 10 tick-uri se face afisarea
mov dx,offset msg
mov ah,9 ; functia DOS de afisare sir de caractere terminat cu '$'
int 21h ; afiseaza 'A'
mov ax,timer
cmp ax, 1000
jc repetat
call far ptr restoretvect ;restaureaza vectorii initiali
mov ah,4ch ;termina programul

```

```

int 21h
programţceas endp
itţceas proc far ; rutina de tratare I.T ceas
push ax
push ds
push bx
push cx
push dx
push si
push di
push bp
push es
mov ax,cs:saveţds
mov ds,ax ;reface ds al programului asociat rutinei
inc timer
pop es
pop bp
pop di
pop si
pop dx
pop cx
pop bx
pop ds
pop ax
jmp dword ptr intţ8ţip
itţceas endp
ctrlţbrk proc far ; rutina de tratare CTRL+BREAK
push ax
push ds
push bx
push cx
push dx
push si
push di
push bp
push es
mov ax,cs:saveţds
mov ds,ax
xor ax,ax
mov es,ax
call far ptr restoreţvect
pop es
pop bp
pop di
pop si
pop dx
pop cx
pop bx
pop ds
pop ax
jmp dword ptr intţ23ţip
ctrlţbrk endp
restoreţvect proc far ; restaurare vectori initiali si masca la
iesirea din program...
cli

```

```

mov ax,int8tip
mov es:(8*4),ax
mov ax,int8tcs
mov es:(8*4+2),ax
mov ax,int23tip
mov es:(23h*4),ax
mov ax,int23tcs
mov es:(23h*4+2),ax
mov al,oldmask
out 21h,al
sti
ret
restorevect endp
end programtceas

```

Observații:

1. Rutinele de tratare pentru întreruperea de la ceas (itceas) si pentru tratarea acționarii tastelor ctrltbrk (ctrltbrk) se termina cu instrucțiunea jmp la adresa vectorului originar de tratare a întreruperii, salvat în programul utilizator. Acest lucru este necesar deoarece exista în sistemul de operare rutine care trateaza aceste întreruperi, în cadrul tratarii efectuându-se operații absolut necesare pentru sistem – de exemplu oprirea motorului de la floppy disc este gestionata în rutina de ceas originala. Nu toate întreruperile au proceduri de tratare în cadrul BIOS sau sistemului de operare. În astfel de situații modul de terminare depinde de tipul întreruperii: daca întreruperile sunt externe si mascabile, atunci înainte de terminare se face achitarea întreruperii în curs de tratare si apoi se executa instrucțiunea iret; pentru celelalte tipuri de întreruperi terminarea se face pur si simplu cu iret; În cazul de față daca sistemul de operare nu ar avea rutina pentru întreruperea de la ceas instrucțiunile:

```

pop ax
jmp dword ptr int8tip
ar trebui înlocuite cu:
mov al,20h;
out 20h,al
pop ax
iret

```

Pentru rutina de tratare acționarea CTRL+BREAK terminarea s-ar putea face înlocuind

```

jmp dword ptr int23tip
cu iret.

```

2. Întreruperea unui program DOS din execuție se poate face utilizând CTRL+C sau CTRL+BREAK. Prin utilizarea comenzii BREAK în CONFIG.SYS sau ca o comanda obisnuita DOS, sistemul de operare poate fi determinat sa verifice acționarea tastelor respective în timpul oricarui apel sistem (BREAK=ON) sau sa faca verificarea numai în timpul apelurilor sistemului pentru operațiile de I/E cu echipamente periferice standard (BREAK=OFF). În program se foloseste astfel apelul sistem 09H pentru afisarea unui sir de caractere iar în timpul execuției acestui apel se face testul de acționare CTRL+BREAK.

Programul de mai sus se poate scrie si în limbajul C/C++, PASCAL etc. fie prin utilizarea funcțiilor speciale pentru întreruperi, existente în bibliotecile mediilor de dezvoltare, fie prin utilizarea programarii mixte limbaj evoluat / limbaj de asamblare. O versiune a programului scrisa în Borland C/C++ este urmatoarea:

```

#include <stdio.h>
#include <dos.h>
#include <conio.h>
#define INTRt8 0X08 /* Întreruperea de la ceas, la aprox. 55ms*/
#define INTRt23 0X23 /* Întreruperea CTRLtBREAK */
#ifdef tplusplus
#define tCPPARGS ...
#else

```

```

#define ttCPPARGS
#endif
unsigned char oldmaskt1=0;
void interrupt ( *oldint8)(ttCPPARGS);
void interrupt ( *oldint23)(ttCPPARGS);
int count=0,oldcount=0,ctrlt1bk=0;
void interrupt ceas(ttCPPARGS){
/* incrementeaza contorul */
count++;
/* achitarea intreruperii */
outportb(0x20,0x20);
}
void interrupt ctrlt1brk(ttCPPARGS){
ctrlt1bk=1;
}
void main(void){
/* salveaza vechii vectori de intrerupere */
oldint8 = getvect(INTRt8);
oldint23 = getvect(INTRt23);
/* dezactiveaza sistemul de intreruperi mascabile
*/
asm cli;
/* seteaza noii vectori de intrerupere */
setvect(INTRt8, ceas);
setvect(INTRt23,ctrlt1brk);
/*salveaza masca pentru primul 8259*/
oldmaskt1=inportb(0x21);
/*demascheaza intreruperea 0*/
outportb(0x21,oldmaskt1 & 0x0fe);
/* activeaza sistemul de intreruperi mascabile
*/
asm sti;
/* bucla de prelucrare a programului principal */
clrscr();
while ((count<1000)&&(!ctrlt1bk)){
if(count!=oldcount)
if((count % 10)==0)
{
printf("A");
oldcount=count;
}
}
}
/* dezactiveaza sistemul de intreruperi mascabile
*/
asm cli;
/* seteaza vechii vectori de intrerupere */
setvect(INTRt8, oldint8);
setvect(INTRt23,oldint23);
/*seteaza vechea masca pentru primul 8259*/
outportb(0x21,oldmaskt1);
/* activeaza sistemul de intreruperi mascabile
*/
asm sti;
}

```

Se remarca:

- utilizarea cuvântului cheie `interrupt`, care indica compilatorului sa genereze automat secvențe de salvare/restaurare registre si execuție iret la iesire;
- utilizare funcții `getvect/setvect` pentru salvare/capturare vector de întrerupere;
- utilizare funcții `inportb/outportb` pentru citire/scriere din/în porturi pe un octet;
- pentru activarea/dezactivarea sistemului de întreruperi s-au utilizat instrucțiuni în limbajul de asamblare (asamblare in line); se pot însa folosi în acest scop si funcțiile `enable()` pentru activare si `disable()` pentru dezactivare întreruperi.

Probleme propuse

1. Sa se modifice programul `programtceas` astfel încât oprirea sa se realizeze dupa 1000000 de întreruperi de la ceas (timer pe 4 octeți).

2. Sa se modifice programul `programtceas` si rutina `itceas` astfel încât la fiecare 10 întreruperi de la ceasul de timp real programul sa afiseze „tack” iar rutina de tratare a întreruperii de la ceas sa afiseze la fiecare apel „tick”.

Indicație: În programul utilizator se va folosi pentru afisarea sirului „tack” apelul sistem 9 al `int21h`, iar în rutina de tratare a întreruperii de la ceas se va folosi subfuncția `0eh` de la `int 10h` (BIOS) pentru afisarea caracterelor din sirul „tick”. Aceasta, deoarece apelul la sistem prin `int 21h` *nu este reentrant*, utilizarea unor astfel de apeluri în rutinele de tratare a întreruperilor putând duce la blocarea calculatorului!

3. Sa se rezolve problema utilizând pentru întreruperea de la ceas vectorul `1ch` (`int 1ch`) – detalii despre `int 1ch` se gasesc în programul `HELP` disponibil la laborator.

4. Program care implementeaza intrari bufferate cu funcțiile:

- Rutina de tratare a întreruperii de la ceas genereaza într-un buffer de 1000 octeți (coada circulara) o secvența de caractere ASCII 1,2,...,9 formata dintr-un numar de caractere egal cu modulo 10 al numarului de întreruperi care au aparut de la lansarea programului.
- Programul utilizator afiseaza pe monitor caracterele noi, însoțite de nr. de întreruperi memorate în contor.
- Programul utilizator si rutina de tratare a întreruperii trebuie sa detecteze eventualele umpleri de buffer respectiv golire de buffer, în vederea sincronizarii.

5. Program pentru iesiri bufferate (buffer circular de 1000 octeți). Programul utilizator pune în buffer date citite dintr-un fisier text linie cu linie, la intervale multiplu de aproximativ 0,1 sec. specificate interactiv de utilizator. Rutina de întrerupere de la ceas afiseaza liniile nou introduse. Programul utilizator trebuie sa detecteze umplerea de buffer si sa atenționeze printr-un mesaj afisat pe ecran, iar rutina de întrerupere trebuie sa detecteze golirea buffer-ului si sa atenționeze sonor (beep).

6. Dezasamblați programul scris în limbajul C/C++; ce remarcați?

4.3 Dispozitive pentru generarea bazei de timp si numararea de evenimente

4.3.1 Dispozitivul numarator/periodizator I8254

I8254 conține (figura 4.3.1-1):

- Magistrala de date bidirecționala, tree-state pe 8 biți.;
- Logica de citire/scriere (semnale: RD, WR, A0, A1, CS);
- Registru de control (numai de iesire);
- 3 numaratoare pe 16 biți programabile sa funcționeze independent. Numararea se face descrescator. Oricare numarator poate fi programat sa lucreze în unul dintre cele 6 moduri de lucru disponibile. Transferurile de date între dispozitiv si magistrala calculatorului se fac pe 8 biți si depind de modul în care se face comanda scrierilor sau citirilor prin intermediul registrelor de control.
- Intrarile/iesirile asociate numaratoarelor sunt:
  - intrari de tact (clock) (CLK_i , $i \in [0,2]$); pe fiecare intrare de tact pot fi impulsuri cu frecvența maxima de 8MHz;
  - intrari de poarta $GATE_i$, $i \in [0,2]$, utilizate pentru triggerarea intrarilor de clock;
  - iesiri OUT_i , $i \in [0,2]$.

În figura 4.3.1-2 se prezinta schema bloc interna a unui numarator. Intern, dispozitivul conține pentru fiecare numarator 3 registri:

- registrul CR (Count Register) pe 16 biți – la programare datele sunt înscrise în acest registru, iar la startarea numararii ele sunt încărcate în registrul CE în care efectueaza numararea. CRM este pentru octetul MSB, iar CRL pentru octetul LSB;
  - registrul CE (Counting Element) – registrul de numarare;
  - OL (Output Latch) – "Latch" în care se memoreaza la o anumita comanda valoarea curenta instantanee conținuta în registrul CE. Datele memorate pot fi citite ulterior. OLM este pentru octetul cel mai semnificativ, iar OLL pentru octetul cel mai puțin semnificativ.
- Fiecare numarator se încarca inițial, iar dupa startarea numararii se decrementeaza pe frontul descrescator al impulsului de tact.

Triggerarea se face astfel:

- GATE_i =1 numărarea autorizata
- GATE_i =0 numărarea inhibata

Nivelul logic al iesirii OUT_i depinde de modul de lucru ales.

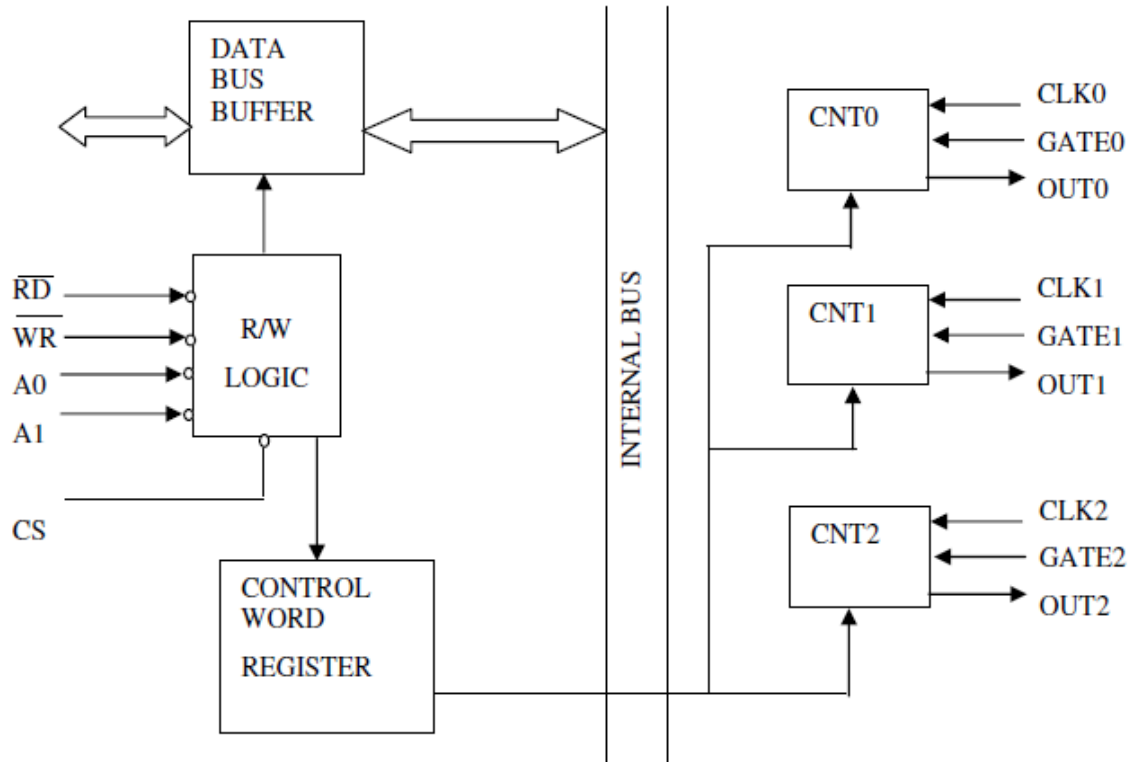

Fig. 4.3.1 – 1 Schema bloc a dispozitivului I8254 (conform catalog Intel)

Nivelul logic al iesirii OUT_i depinde de modul de lucru ales.

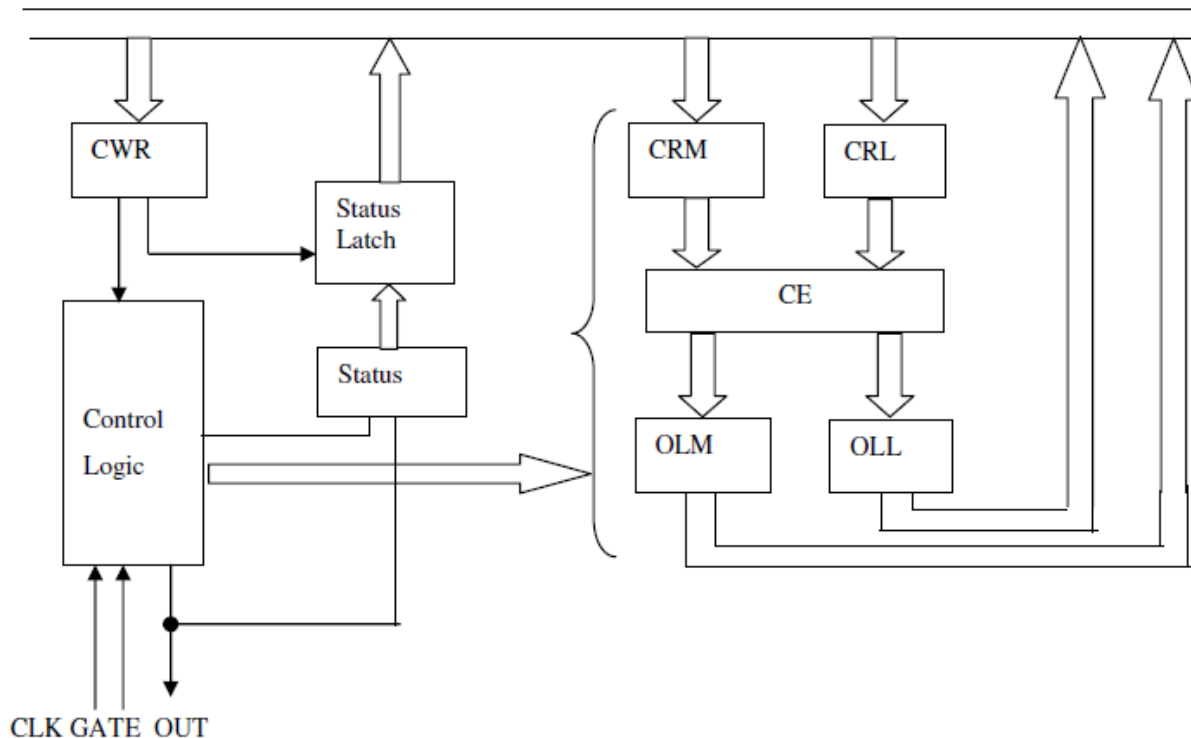

Fig. 4.2.1-2 – Schema bloc internă a unui numărător (conform catalog Intel)

Formatul cuvântului de control este:

SC1	SC0	RW1	RW0	M2	M1	M0	BCD
-----	-----	-----	-----	----	----	----	-----

Unde:

BCD = 0   numărare binară pe 16 biți (0-65535 evenimente)

= 1   numărare BCD (0 – 9999 evenimente)

M2 M1 M0 - selecție mod de lucru:

0 0 0   Mod 0 - oprire la sfârșitul numărării

0 0 1   Mod 1 - monostabil programabil

x 1 0   Mod 2 - generator de impulsuri divizate cu N

x 1 1   Mod 3 - generator de impulsuri dreptunghiulare

1 0 0   Mod 4 - strob comandat software

1 0 1   Mod 5 - strob comandat hardware

RW1 RW0 - comanda citire / scriere

0 0   buffer-are numărătoare pentru citire

0 1   R/W numai octetul LSB

1 0   R/W numai octetul MSB

1 1   R/W întâi octetul LSB și apoi imediat octetul MSB

SC1 SC0 – selecție numărator

0 0   selecție numărator 0

0 1   selecție numărator 1

1 0   selecție numărator 2

1 1   comanda de citire înapoi (readback command)

Programarea și apoi operarea se face independent pentru fiecare numărator.

Valorile oricărui numărator pot fi citite „din mers” (caz în care pot apărea erori la tranzițiile de stare ale număratorului) sau pot fi buffer-ate și apoi citite.

Operații de scriere: - se menționează următoarele convenții:

1. Pentru oricare numărator cuvântul de control trebuie scris înaintea scrierii valorii inițiale a număratorului.

2. Valoarea inițială a număratorului se înscrie în conformitate cu combinația RW1 RW0.

În cazul în care RW1 RW0 = 11, în program nu trebuie să se mai facă altă operație cu I8254 între cele două operații de scriere succesive.

Daca exista acest pericol (datorita aparitiei intreruperilor de exemplu), atunci operatiile de scriere se vor face

încadrate de cli si sti.

Operatiile de citire:

1. Numaratoarele pot fi citite fara a afecta numararea; citirea directa poate fi eronata daca CE este în tranziție de stare. De aceea, este de preferat ca înainte de citire sa se scrie un cuvânt de control corespunzator numaratorului care urmeaza a fi citit în care RW1 RW0=00. Dupa aceasta comanda, valoarea buffer-ata poate fi citita în orice moment; daca se reprogrameaza numaratorul, valoarea memorata este pierduta.

2. Citirea înapoi – permite sa se citeasca valoarea simultana a tuturor numaratoarelor, modul de lucru programat, starea curenta a iesirii OUTi etc.

Alte detalii se gasesc în filele de catalog ale I8254.

4.3.2 Utilizarea I8254 pentru numararea de evenimente

Oricare din cele 3 numaratoare pe 16 biți opereaza prin numararea impulsurilor de la intrare. Numaratoarele

numara prin decrementare pornind de la o valoare inițiala încarcata prin software.

Utilizând *modul de lucru 0* în care valoarea inițiala din numarator este 0, oricare numarator poate numara

65536 evenimente.

Intrarea CLK a numaratorului se conecteaza la un generator de tact extern.

Intrarea GATE a numaratorului este utilizata pentru a autoriza sau stopa numararea. Daca nu se doreste utilizarea acestei facilitati, *atunci intrarea GATE se pune la +5V*, caz în care se face permanent numararea.

Pentru modul de lucru 0, iesirea OUTi nu este utilizata.

Dupa ce un numarator a fost inițializat prin software, orice impuls de pe intrarea de tact decrementeaza numaratorul cu 1 pe front descrescator. Primul impuls totusi nu decrementeaza numaratorul, el fiind utilizat

pentru a încarca valoarea din CR în CE.

Exemplu: daca în numarator se încarca valoarea inițiala 0, numarul evenimentelor numarate este determinat

scazând valoarea curenta pe 16 biți, citita din numarator, din 65536 si apoi adunând 1 la rezultat pentru a

considera impulsul de încarcare a valorii inițiale.

Urmatorul subprogram exemplifica modul de utilizare a numaratorului 0 pentru numararea de evenimente. În

acest exemplu, intrarea GATE se presupune a fi la 5V, iar CA se considera a fi adresa de baza a dispozitivului.

COUNT DW ?

.

.

MOV DX,CA+3

MOV AL,30H;pentru NUM 0 citeste/scrie LSB urmat de MSB, mod lucru 0

OUT DX,AL

NOP ;introduce o "intarziere"

MOV DX,CA

XOR AL,AL

OUT DX,AL ; scrie 0 în LSB (valoare initiala)

NOP

OUT DX,AL ; scrie 0 în MSB

.

.

; în orice moment se poate citi numarul curent de evenimente astfel:

MOV DX,CA+3

XOR AL,AL

OUT DX,AL ; buffer-aria numaratorului pentru a putea fi citit

```

NOP
MOV DX,CA
IN AL,DX
MOV BYTE PTR COUNT,AL ; memoreaza LSB
IN AL,DX
MOV BYTE PTR COUNT +1, AL ; memoreaza MSB

```

4.3.3 Utilizarea lui I8254 pentru generarea de întreruperi

Modurile de lucru 2 si 3 ale lui I8254A pot fi utilizate pentru generarea bazei de timp în cadrul sistemelor de

achiziție de date si control. În astfel de aplicații, întreruperea de la I8254 va apărea periodic, în funcție de

intrarea CLK si de programarea numaratorului, iar în cadrul rutinei de tratare a întreruperii se va face achiziția

efectiva a datelor utilizând tehnicile cunoscute (de obicei, tehnica intrari buffer-ate).

Astfel, se cunoaste cu o buna precizie intervalul de timp dintre doua esantioane succesive din buffer-ul de

achiziție.

În *modul de lucru 2*, oricare numarator opereaza ca generator de impulsuri divizate cu N. Când numaratorul

trece prin 0, iesirea OUT trece în starea 0, pentru o perioada a impulsului de pe intrarea CLK si apoi revine în

starea 1. Numaratorul este reîncărcat automat cu valoarea programata inițial si continua decrementarea (Fig. 4.3.3-1).

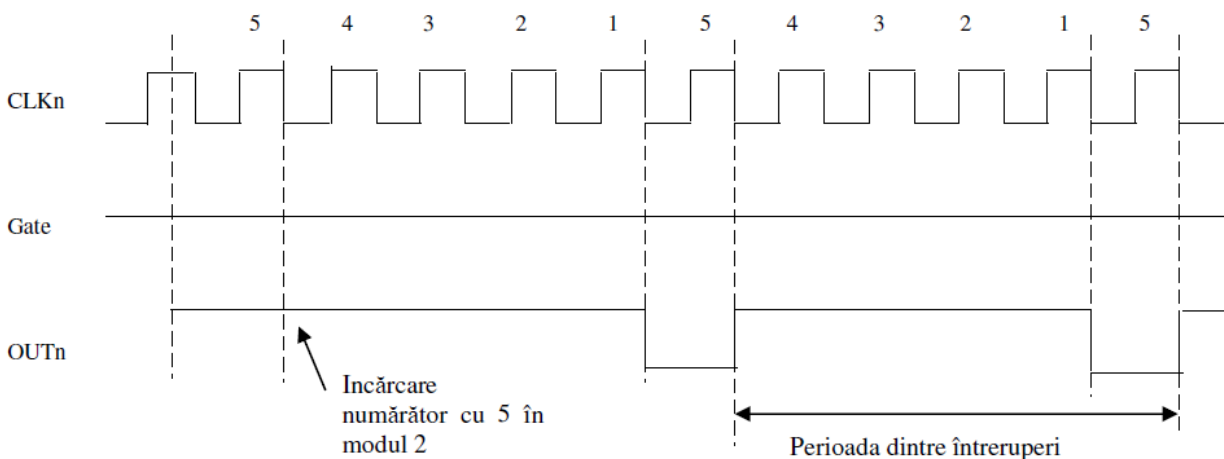

Fig. 4.3.3-1 – Generarea de intreruperi in modul 2 de lucru

Operația se reia periodic, generând întreruperi la intervale de timp egale cu perioada întreruperii. Se pot utiliza

2-3 numaratoare cascade, în funcție de frecvența minima ceruta pentru întrerupere si de intrarea CLK a

primului numarator (intrarea CLK_i a numaratorului urmat este legata la iesirea OUT_{i-1} a numaratorului anterior).

Pentru exemplificare, se presupune intrarea CLK₀ la 5MHZ (perioada pentru un impuls este de 200 ns). În

acest caz, daca inițial numaratorul se încarca cu 0, deci se numara 65536 evenimente, atunci perioada impulsurilor de iesire va fi $65536 \times 200\text{ns} = 13,1072 \text{ ms}$, sau 76 Hz. Cascadând numaratoarele,

perioada impulsurilor pentru ultimul numarator din cascada se determina înmulțind valorile din numaratoarele cascade

si înmulțind apoi numarul obținut cu perioada impulsului de la intrarea primului numarator. Pentru 2 numaratoare cascade, perioada maxima este $65536 \times 65536 \times 200 \text{ ns} = 859,99 \text{ secunde}$ iar pentru 3 numaratoare cascade rezulta perioada maxima $65536 \times 65536 \times 65536 \times 200 \text{ ns} = 1,7851 \text{ ani}$.

Evident, nu este nevoie ca în toate numaratoarele sa se depuna valoarea maxima.

Se poate utiliza GATE pentru a controla din exterior generarea întreruperilor. Dacă nu se dorește acest lucru,

GATE se pune la 5V.

În continuare se prezintă exemple de programarea I8254 pentru generarea de întreruperi pentru achiziții de date

utilizând modulul de achiziție data existent în laborator (vezi și 4.4).

Exemplul 1: Generare de întreruperi pentru perioade mai mici decât 13,1072 ms (76 Hz și frecvența 2,5

MHz).

Se poate utiliza oricare dintre cele 3 numărătoare în modul de lucru 2 sau 3. Se poate utiliza poarta GATE

pentru a inhiba generarea de întreruperi din exterior. Ca suport hardware pentru acest exemplu se pot utiliza

modulele de achiziție ADA 2100 sau ADA 3100 de la laborator, modul în care se fac conexiunile fiind prezentat

în cartea tehnică a fiecărui modul.

Ca intrare CLK_i (i=0,2) se utilizează semnalul XTAL de 5 MHz sau se poate utiliza o intrare de tact externă.

Dacă GATE nu se utilizează pentru triggerare, atunci se pune la +5 V. Iesirea OUT se poate conecta prin jumperi

la un nivel de întrerupere (IRQ 2 ÷ IRQ 7) al calculatorului.

Programarea număratorului și startarea generării de întreruperi se face astfel:

1. Se calculează numărul ce trebuie încărcat în numărator
2. Se încarcă cuvântul de control pentru număratorul selectat (modul 2 de lucru)
3. Se încarcă numărul în numărator
4. Numărarea evenimentelor se startează automat la primul impuls pe intrarea clock de după încărcarea numărului în numărator. Oprirea se poate face trecând intrarea GATE la 0 sau reprogramând număratorul sau oprind calculatorul.

Următoarea secvență de program programează număratorul 0 să genereze întreruperi la 51 μs, considerând

intrarea de clock la 5 MHz, adresa de bază CA iar GATE este pusă la +5 V.

Numărul care se încarcă în contor este $51/0.2 = 255$.

```
MOV DX,CA+3
```

```
MOV AL,14H ; numărator 0, MOD 2, R/W numai LSB
```

```
OUT DX,AL
```

```
MOV AL,0FFH
```

```
MOV DX,CA
```

```
OUT DX,AL ; încarcă nr. 255 în număratorul 0
```

Frecvența întreruperii este $1/51\mu s = 19,5$ KHz.

Exemplul 2: Generarea de întreruperi cu perioade mai mari ca 13,1072 ms (frecvența < 76 Hz).

Se cascadează 2 sau 3 numărătoare, toate programate în modul 2. Iesirea OUT_{i-1} se leagă la intrarea CLK_i, i=1,2.

Se folosesc cele 3 numărătoare cascade pentru ADA2100, unde:

```
CLK0 ® 5 MHz
```

```
OUT0 ® CLK1
```

```
OUT1 ® CLK2
```

```
OUT2 ® IRQn (n ∈ {2, 3, ..., 7})
```

Programarea număratoarelor și startarea generării de întreruperi se face astfel:

1. Se calculează valoarea ce se depune în fiecare numărator.
2. Se programează număratoarele în modul 2.
3. Se încarcă succesiv număratoarele începând cu ultimul din cascada și terminând cu primul din cascada.

În aceste condiții startarea se va face după încărcarea primului numărator, ce are intrarea CLK activă.

Intrările

GATE ale fiecărui numărator sunt puse la +5 V.

În exemplul de mai jos, se dorește generarea de întreruperi la 1s, utilizând cele 3 numărătoare ale I8254, intrarea

CLK0 a primului numărator este la 5Mhz

Mod de calcul :

1s = 109 ns;

o perioadă a intrării CLK este = 200 ns=0.200μs

Numărul de impulsuri CLK necesare este $109 \text{ ns} / 200\text{ns} = 5 \times 10^6 = 5.000.000$.

Se distribuie de exemplu acest număr pe cele 3 numărătoare astfel:

1000 în NUM2

1000 în NUM1

5 în NUM0

Programul este următorul:

```
MOV DX, CA+3
```

```
MOV AL, 34H ; NUM0, MOD2, R/W LSB apoi MSB
```

```
OUT DX, AL
```

```
NOP
```

```
MOV AL, 74H ; NUM1, MOD2, R/W LSB apoi MSB
```

```
OUT DX, AL
```

```
NOP
```

```
MOV AL, 0B4H ; NUM2, MOD2, R/W apoi MSB
```

```
OUT DX, AL
```

```
DEC DX ; adresa NUM2
```

```
MOV AL, 0E8h ;1000
```

```
OUT DX, AL
```

```
MOV AL, 03H
```

```
OUT DX, AL
```

```
DEC DX ; adresa NUM1
```

```
MOV AL, 0E8H ;1000
```

```
OUT DX, AL
```

```
MOV AL, 03H
```

```
OUT DX, AL
```

```
DEC DX ;adresa NUM0
```

```
MOV AL, 5H ;5
```

```
OUT DX, AL
```

```
XOR AL, AL
```

```
OUT DX, AL
```

.
. .
. .
. .

4.3.4 Exemplu de utilizare a dispozitivului I8254 pentru generarea bazei de timp

Se cere implementarea controller-ului simplu PID prezentat la 2.2.2, considerând rata de esantionare pentru

calcul de 0.01 secunde (10 ms).

Pentru generarea bazei de timp se va utiliza un I8254 cu spațiul de adresare între 214h – 217h, intrarea GATE0

este la +5 V, intrarea de ceas de la NUM0 este conectată la un generator de impulsuri cu frecvența 5MHz iar

iesirea OUT0 este conectată la intrarea IRQ5 de la primul controller I8259A al PC. Modul de lucru pentru

numărătorul 0 va fi 2 iar valoarea inițială care se va încărca în numărator este $10\,000\,000\text{ns} / 200\text{ns} = 50\,000 =$

c350h.

În programul prezentat în continuare, comunicația între rutina de tratare și programul utilizator se face prin

variabila partajata contor:

- rutina de tratare a întreruperii incrementeaza variabila;
- programul utilizator, asteapta ca variabila sa fie diferita de 0:
  - ‡ daca este 1 efectueaza calculele (a trecut perioada T) si îi atribuie valoarea 0;
  - ‡ daca este mai mare decât 1 afiseaza eroare si termina programul deoarece programul principal nu se executa suficient de rapid pentru a se sincroniza cu dispozitivul extern.

```
#include <stdio.h>
#include <dos.h>
#include <conio.h>
#define INTR0d 0x0d/*Întreruperea IRQ5 de la I8254*/
#define CA 0x214
# define KPVAL 1.0
# define KIVAL 0.8
# define KDVAL 0.3
#ifdef ‡cplusplus
#define ‡CPPARGS ...
#else
#define ‡CPPARGS
#endif
unsigned char oldmask‡1=0;
int count=0,oldcount=0;
float s, kp, ki, kd, en, enold, mn;
/*functia can achizitioneaza de la convertorul analog numeric, calculeaza
si returneaza valoarea erorii e; este dependenta de hardware utilizat – de
exemplu poate fi scrisa pentru ADA2100*/
extern float can(void);
/*functia cna care primeste la intrare corectia (valoarea de actionare) si
o transmite la convertorul numeric – analogic; este dependenta de hardware
utilizat – de exemplu poate fi scrisa pentru ADA2100 */
extern void cna(float mn);
void interrupt ( *oldint0d)(‡CPPARGS);
void InitNum0 (void){
outportb (CA+3, 0x34);
outportb (CA,0x50);
outportb (CA,0xc3);
}
/* rutina de tratare a întreruperii de la contorul 0 al I8254*/
void interrupt irq5(‡CPPARGS){
/* incrementeaza contorul */
count++;
/* achitarea întreruperii */
outportb(0x20,0x20);
}
void main(void){
s = 0.0; kp = KPVAL; ki = KIVAL; kd = KDVAL;
/* salveaza vechiul vector de întrerupere */
oldint0d = getvect(INTR0d);
/* dezactiveaza sistemul de întrerupere mascabile*/
disable();
/* seteaza noul vector de întrerupere */
setvect(INTR0d, irq5);
/*salveaza masca pentru primul 8259*/
oldmask‡1=inportb(0x21);
/*demascheaza întreruperea 0*/
outportb(0x21,oldmask‡1 & 0x0df);
```

```

/* activeaza sistemul de intreruperi mascabile */
enable();
clrscr();
enold = can();
InitNum0();
/* bucla de prelucrare a programului principal */
while (!kbhit()) { /* se opreste la apasarea oricarei taste */
if(count) {
disable();
oldcount = count;
count = 0;
enable();
if (oldcount == 1) {
en = can();
s = s+en;
mn = kp*en + ki*s + kd * (en - enold);
cna(mn);
enold = en;
}
else {
printf ("Eroare, lipsa sincronizare");
break;
}
}
}
}
/* dezactiveaza sistemul de intreruperi mascabile
*/
disable();
/* seteaza vechii vectori de intrerupere */
setvect(INTR0d, oldint0d);
/*seteaza vechea masca pentru primul 8259*/
outportb(0x21,oldmask1);
/* activeaza sistemul de intreruperi mascabile*/
enable();
}
}

```

Probleme propuse:

1. I8254 are spațiul de adresare între 214h și 217h. Intrarea GATE0 este la +5 V, iar intrarea de CLK0 este legată la un circuit formator de impulsuri de la un comutator acționat manual. Sa se elaboreze un program care sa afiseze pe display un mesaj la fiecare zece acționari ale comutatorului si care sa se opreasca dupa 200 acționari ale acestuia. Programul se va scrie astfel încât numărarea impulsurilor sa se faca de catre o rutina de tratare a întreruperilor de la ceasul sistem, iar afisarea mesajului sa se faca în programul principal.
2. I8254 are spațiul de adresare între 214h – 217h. Intrările GATE pentru numaratoare sunt la +5 V iar intrarea de ceas de la NUM0 este legată la un generator de impulsuri cu frecvența 5MHz. Presupunem ca orice iesire OUTi poate fi conectata la oricare dintre canalele de întreruperi ale circuitului I8259 si de asemenea la intrarea CLK a urmatorului numarator. Într-o aplicație de achiziție de date este necesar ca o intrare analogica sa fie esantionata la 10ms, a doua intrare analogica la aproximativ 200 ms iar a treia la 1000s. Sa se elaboreze un program care programeaza I8254 astfel încât sa genereze întreruperi pe nivelurile 10, 11 si 15 (al doilea circuit I8259 de la un calculator compatibil IBM PC/AT), fiecarui numarator corespunzându-i una din întreruperile de mai sus. Simularea achiziției de date la intervalele specificate se va face afisând caracterul * la primul interval de timp, \$ la al doilea interval de timp si @ la al treilea interval de timp. Programul poate fi oprit prin CTRL-BREAK. Sa se deseneze schema de cascada a numaratoarelor si de conectare la canalele de întrerupere.
3. Elaborați o schema bloc de masura si un program pentru determinarea si afisarea vitezei de rotație instantanee a unui motor care are max. 3000 rot/min, utilizând I8254. Pe axul motorului exista un disc

cu 10 fante echidistante si un dispozitiv optic care genereaza un impuls catre calculator la trecerea unei fante prin dreptul sau.

4.3.5 Reprogramarea ceasului sistem

Placa de baza a calculatorului PC conține un dispozitiv I8254A, care ocupa spațiul de adrese de I/E de la 40h la

43h. Intrarea CLK0 este la 1,193187 MHz iar iesirea OUT0 este conectata la intrarea IRQ0 a primului controller

I8259A. BIOS programeaza NUM0 în modul de lucru 3 si cu valoarea 0, generându-se astfel întreruperi cu o

perioada de timp de aprox. 54.92517 ms (aprox. 18.206588 Hz). Aceasta întrerupere este utilizata de SO DOS

pentru ceasul sistem si alte operații (precum oprirea motorului discului flexibil atunci când acesta nu mai este

utilizat). În tabela vectorilor de întrerupere, adresa rutinei de tratare a IRQ0 se gaseste la adresa 20H (corespunde

la int 8).

Daca aplicatia necesita întreruperi cu frecvența diferita de aprox. 18,2 Hz si daca în calculator nu exista un

dispozitiv suplimentar I8254, se poate utiliza numaratorul 0 al circuitului I8254 de pe placa de baza. Urmatoarea

secvența va reprograma ceasul pentru a da întreruperi la o noua perioada de timp:

```
MOV AL, 36H ; MOD3, R/W MSB apoi LSB binar pentru NUM0
```

```
OUT 43H,AL
```

```
MOV AX, timercount ; in AX noua valoare a NUM
```

```
OUT 40H, AL
```

```
MOV AL,AH
```

```
OUT 40H, AL
```

La sfârșitul programului utilizator este necesar sa se restaureze ceasul sistem la rata de întrerupere inițiala astfel:

```
MOV AL, 36H
```

```
OUT 43H, AL
```

```
XOR AL, AL
```

```
OUT 40H, AL
```

```
OUT 40H, AL
```

Valoarea care se scrie în NUM0 se calculeaza astfel:

$$\text{Timercount} = T_i * F_0$$

Unde F_0 este frecvența în Hz a semnalului de tact pentru numarator (1.193.187 Hz) iar T_i este perioada

întreruperilor (intervalul de timp dintre doua întreruperi succesive).

Exemplu: pentru generarea de întreruperi la 10 ms rezulta $\text{timercount} = 10/1000 * 1.193.187 \gg 11932$.

Dupa cum se stie în numarator se pot depune valori între 0 si 65535, 0 corespunzând la 65536 de impulsuri.

Daca se doreste o valoare mai mare, atunci se împarte valoarea respectiva printr-un numar astfel încât valoarea

care se introduce în numarator sa fie între 0 si 65535. Notam acest numar NDIV. Rutina de tratare a întreruperilor va gestiona un numarator soft într-o locație de memorie, ce este încarcata inițial cu NDIV si care

se decrementeaza prin program cu 1 la fiecare întrerupere. Când ajunge la 0, rutina de tratare a întreruperii îl

reîncarca cu NDIV si apoi apeleaza rutina de achiziție.

Exemplu: daca se doreste achiziție la fiecare secunda, atunci $\text{timercount} = 1 * 1.193.187 \gg 20 \times 59659$ rezulta

ca NDIV = 20 si $\text{timercount} = 59659$.

Daca se doreste menținerea datei si orei sistem, care în mod curent sunt gestionate de rutina de tratare BIOS

pentru int 8, trebuie sa se apeleze din rutina de tratare utilizator, atunci când este cazul (la perioade de timp

de aprox. 55ms), rutina BIOS de pe nivelul 8 din tabela vectorilor de întreruperi.

Urmatoarea rutina poate fi considerata ca o schița pentru o rutina de tratare a întreruperii prin reprogramarea ceasului sistem.

```
PC $\uparrow$ INT8 Label DWORD
```

```
PC $\uparrow$ OFF8 DW ? ; IP
```

```
PC $\uparrow$ SEG8 DW ? ; CS
```

```
DSEG DW ? ; rezervat pentru memorarea reg. DS
```

```
MY $\uparrow$ INT8:
```

```
PUSH DS
```

```
PUSH AX
```

```
; ..... eventual alte salvari
```

```
MOV AX, CS:DSEG ;incarca ds cu valoarea corecta
```

```
MOV DS,AX
```

```
;Urmatoarea secventa este ceruta numai daca se utilizeaza numaratoare mai
```

```
;mari decât 65536:
```

```
DEC NDIV $\uparrow$ CT;decrementare contor soft
```

```
JNZ NOT $\uparrow$ ZERO
```

```
MOV AX,NDIV
```

```
MOV NDIV $\uparrow$ CT,AX
```

```
CALL achizitie ;apelare rutina ce face efectiv achizitia
```

```
:
```

```
NOT-ZERO:
```

```
;..... eventual alte restaurari
```

```
POP AX
```

```
POP DS
```

```
Se poate insera în acest loc instrucțiunea
```

```
JMP CS: PC  $\uparrow$ INT8
```

pentru apelul rutinei originale de tratare a întreruperilor de ceas la 18,2 Hz; daca nu executa saltul prin JMP la

rutina de ceas, în acest loc trebuie sa existe instrucțiunea iret.

Problema propusa

Scrieți funcția *delay $\uparrow$ ms(unsigned int t)* care realizeaza o întârziere de aproximativ *t* milisecunde, indiferent de

procesorul PC-ului, fara a reprograma ceasul sistem. Indicație: se va utiliza numaratorul 0, care este preprogramat de catre BIOS, citind periodic valoarea din contor, făcând diferențele între citiri succesive si

calculând numarul de milisecunde.

4.4 Exemplu de sistem de achiziție de date

Nota :

Paragraful 4.4 conține detalii tehnice necesare pentru instalarea, calibrarea si programarea achiziției de date cu modulul ADA2100.

Pentru rezolvarea problemelor la examen, se va studia 4.4.11.

Ca alternativa pentru rezolvarea problemelor la examen, informațiile din curs pot fi completate cu

documentațiile tehnice ale modulelor PCM 3718, PCM 3780 si PCM 3712 precum si ale dispozitivelor

18254 si 18255 studiate la laborator:

• "PCM-3718 Series, PC/104 12-bit DAS Module with Programmable Gain - User Manual", prezentat in

documentul PCM-3718-Ed3.pdf, .

- "PCM-3780, 2-ch Counter/Timer with 24-ch TTL DIO Module - User Manual" prezentat în documentul PCM-3780ManualEd1.1.pdf
- Subsistemul iesirilor analogice pentru sistemul PC104 de la laborator, prezentat în documentul PCM-3712-ed1.pdf
- 8255datasheet.pdf - capitolele "Functional description", "Operational description" si "Operating modes".
- I8254datasheet.pdf - capitolele "Functional description", "Operational description".

4.4.1 ADA 2100 - date generale si prezentarea resurselor

Interfața:

- compatibil IBM PC /XT/AT
- adresa de baza selectabila prin jumper, mapata I/E
- întreruperi selectabile prin jumperi

Intrari analogice:

- 4 intrari diferentiale sau 8 simple, selectabile prin switch
- impedanța de intrare: >10 Mohmi
- câștig, selectiv soft: 1,2,4,8,16
- eroare câștig.: 0,5% tipic, max. 1%
- opțiuni intrare:
  - ‡ domeniu 10V: bipolar +/-5V; liniaritate garantata -5V...+5V
  - ‡ domeniu 10V: unipolar 0-10V; liniaritate garantata 0...9,5V
  - ‡ domeniu 20V . . bipolar +/-10V; liniaritate garantata -9,5V...+9,5V
- Domeniul: selectabil cu jumper
- Polaritatea: selectabila cu switch
- timp de stabilizare: max 3 μs
- tensiune de intrare mod comun : +/-10V
- protecție la supratensiuni +/-35Vdc

Convertor A/N

- tip: aprox. succesive
- rezoluție: 12 biți (domeniul 10V -2.44mV/bit, domeniul 20 V - 4.88 mV/bit)
- viteza de conversie . tipic 20 usec
- liniaritate : +/-1 bit
- timp total de raspuns S/H: max 6 usec
- rata maxima de esantionare: 38 KHz
-

Convertor N/A

- iesiri analogice: 2
- rezoluție: 12 biți
- precizie relativa: +/-1 bit max
- precizie capat de scala: +/-3 bit max
- neliniaritate: +/-1 bit max
- izolare canal-la-canal: tipic 84 dB

Iesirea analogica

- gama de iesire, chip selectabila:
  - ‡ opțiunea 1: 0 la +5V selectabila cu jumper +/-5V
  - ‡ opțiunea 2: 0 la 10 V selectabila cu jumper la +/-10V
- timp de stabilizare la 0,01%FSR: 1.8ms tipic; 3.3 ms max
- eroare de zero: +/-1/2 bit
- crosstalk.....90 dB tipic

Alimentari: +/- 12V,+5V de la PC, masa de la PC

Contor/Periodizator: -3 numaratoare de 8 MHz, pe 16 biți fiecare

Linii I/E numerice:16 compatibile TTL/CMOS, porturile A si C de la I8255

Cerințe de alimentare

- +5V: 240 mA
- +12V: 30 mA

- -12V: 35 mA

Conectori I/E conector frontal de 40 pini

Condiții de mediu

- temp. de lucru : 0 ... +70 grd C
- temp. înmagazinare : -40 ... +85 grd C
- umiditate : 0 ... 90 %

Dimensiuni:

- înălțime : 99 mm
- lațime: 165 mm

4.4.2 Generalități

ADA 2100 reprezintă un modul complex compatibil IBM PC-Bus, "Short-Size" ce poate fi introdus direct în

orice slot neutilizat dintr-un calculator compatibil PC/XT/AT.

Este compus din următoarele blocuri:

- convertor analog-numeric (de 12 biți) de înaltă rezoluție;
- convertor numeric-analogic (12 biți) dublu;
- circuit interfața paralela (PPI - I8255);
- circuit numărător/periodizator (PIT - I8254);

toate asigurând flexibilitatea interfeței pentru multe aplicații.

Se caracterizează printr-o construcție în 6 planuri (straturi) incluzând planuri separate pentru masă și alimentare

ceea ce conduce la caracteristici de zgomot redus.

ADA 2100 asigură o conversie pe 12 biți analog-numerică multicanal atât pentru semnale diferențiale cât și SE

(single - ended). Această facilitate conferă calculatorului compatibil IBM PC/XT/AT „gazda” posibilitatea

achiziției de date și controlul în timp real putând genera și analiza semnale analogice numerice.

Viteza și rezoluția sunt caracteristicile principale luate în calcul la un convertor A/N. Pentru majoritatea

aplicațiilor o rezoluție de 12 biți este suficientă. Aceasta asigură creșterea de tensiune de 1.22 mV pentru o

gama de 5 V, 2.44 mV pentru o gama de 10 V și 4.88 mV pentru o gama de 20 V.

O conversie pe 8 biți este mai puțin precisă dar mai rapidă. Prin programare (S) și/sau setare de switch-uri (H)

de pe placă se pot:

- selecta adresa I/E de bază (H);
- alege 4 canale de intrare analogice diferențiale sau 8 simple (SE) (H);
- selecta canalul activ (S);
- selecta câștigul canalului (S);
- selecta gama și polaritatea tensiunii analogice de intrare (H);
- selecta polaritatea tensiunilor analogice de ieșire (H);
- controla 16 linii I/E TTL/CMOS (S);
- controla 3 circuite numărător/periodizator pe 16 biți de 8 MHz (S);
- monitoriza conversia A/N folosind semnalul EOC (End-Of-Convert) (S,H);
- genera semnale de întrerupere (H).

4.4.3 Setarea adresei de bază

Interfața fiind introdusă în canalul I/E adresa sa va fi configurată în spațiul 200H...3FFH.

Notăm cu BA adresa de bază a modului.

ADA 2100 utilizează 24 locații de adresă în spațiul I/E al calculatorului începând cu BA.

4.4.4 Harta I/E pentru ADA 2100

Funcție A4 A3 A2 A1 A0 R/W BA+Hex

1. PPI 8255

Port A 0 0 0 0 0 R/W 0

Port B (sel.canal+câștig) 0 0 0 0 1 W 1

Port C 0 0 0 1 0 R/W 2

Cuvânt de control 0 0 0 1 1 W 3

2. Circuit conversie A/N

Start conversie 12 biți 0 0 1 x 0 W 4 sau 6

Start conversie 8 biți 0 0 1 x 1 W 5 sau 7

Citire MSB 0 0 1 x 0 R 4 sau 6

Citire LSB 0 0 1 x 1 R 5 sau 7

3. Circuit conversie N/A

Program AOUT1 LSB 0 1 0 0 0 W 8

Program AOUT1 MSB 0 1 0 0 1 W 9

Program AOUT2 LSB 0 1 0 1 0 W A

Program AOUT2 MSB 0 1 0 1 1 W B

Conversie/actualizare

AOUT1/AOUT 0 1 1 x x W C, D, E sau F

Clear AOUT1/AOUT2 1 0 0 x x W 10,11,12 sau 13

4. PIT 8254

NUM 0 1 0 1 0 0 R/W 14

NUM 1 1 0 1 0 1 R/W 15

NUM 2 1 0 1 1 0 R/W 16

Cuvânt de control 1 0 1 1 1 W 17

-----
cu x s-a notat un bit a carui valoare nu conteaza pentru respectiva combinatie.

Este important de subliniat ca unele din locațiile de adresa din spațiul I/E al calculatorului sunt deja ocupate de

porturile interne si alte periferice. Daca modulul ADA 2100 încearca sa utilizeze locațiile de adresa I/E deja

folosite de un alt dispozitiv din sistem va rezulta un conflict de adresare. De aceea modulul nu va mai fi

operațional sau va opera defectuos.

Pentru a evita aceasta situație se foloseste un circuit de selecție a adresei de baza cu „jumper”. Prin schimbarea

poziției acestuia la conectorul notat P2, se poate selecta adresa de baza I/E (BA) la oricare din cele 8 locații de

mai jos:

200 240 280 2C0 300 340 380 3C0

Modulele livrate de firma sunt selectate de la adresa de baza 200H.

4.4.5 Modul de configurare al modulului

În tabelul de mai jos se prezinta funcțiile configurabile ale modulului si modul cum sunt setate de firma:

Funcție | Setare de firma

-----
1. Adresa de baza I/E | 200 hex

2. Tip canal de intrare analogic | 4 canale diferențiale

3. Selecția canalului analogic

de intrare | Controlabila prin software

4. Selecția câștigului intrării

analogice | Controlabila prin software

5. Domeniul si polaritatea tensi | Este specificata de utilizator

unii analogice de intrare | la comandarea interfeței

6. Monitorizarea semnalului EOC | Conectat la bit A7 PPI

7. Polaritatea tensiunilor ana | Domeniu unipolar pozitiv

logice de iesire

8. 16 linii I/E de la PPI si circu

it numarator/periodizator pro

gramabil (PIT) | Controlabile prin software

9. Moduri de lucru | Controlabile prin software

10. Configurație I/E PIT | Intrare ceas: 5 MHz

| Intrare GATE: +5 V

11. Întreruperi | Dezactivate

4.4.6 Descriere la nivel de schema bloc

Modulul ADA 2100 are 4 blocuri mari funcționale:

- lanțul de conversie analog-numerică (A/N)
- lanțul de conversie numeric-analogică (N/A)
- circuitul interfața paralela programabilă (PPI)
- circuitul numărător/periodizator programabil (PIT)

4.4.6.1 Lanțul de conversie analog-numerică

Principala funcție a modului ADA 2100 este de a asigura facilități de conversie analog-numerică de mare

viteză pentru achiziția de date.

Circuitele de conversie analog-numerică primesc intrări de la 4 canale analogice diferențiale sau 8 canale

simple, selectează un canal activ și realizează conversia analog-numerică a valorii tensiunii citite pe acel canal.

Viteza de conversie este tipică de 38 KHz.

Multiplexoarele

Este folosit un multiplexor analogic de 8 biți pentru a conecta fie unul din cele 8 canale SE fie unul din cele 4

diferențiale la circuitul de câștig. Cele 3 comutatoare S1 cele mai din stânga modului programează multiplexorul să primească intrări diferențiale sau SE așa cum a fost descris anterior. Selecția unuia din canale

se face prin program scriind numărul de canal (0,1,2 3...) în cei 4 biți LSB ai portului B al PPI (BA+1).

Când cele 3 switch-uri sunt sus, multiplexorul este programat SE, iar când sunt jos, este configurat diferențial.

Circuitele de control al câștigului (amplificarea)

Circuitele de control al câștigului programabil pot oferi un factor de câștig de 1, 2, 4, 8 sau 16. Selecția câștigului se face prin scrierea în registrul B al PPI (adresa BA + 1), tetrada MSB (tetrada are valorile 0 câștig

1, 1 câștig 2, 2 câștig 4, 4 câștig 8, 8 câștig 16). Factorul de câștig este controlat prin setarea a 4 comutatoare

analogice. Pentru un câștig de 2, 4, 8 sau 16 această operație de scriere va închide unul din cele 4 comutatoare;

în cazul câștigului unitar toate comutatoarele sunt deschise. Nu se recomandă programarea altor factori de

câștig decât cei 5 arătați mai sus.

Circuitele de esanționare-memorare (S/H)

Un circuit de esanționare și memorare (S/H - sample and hold) este folosit între ieșirea circuitelor de control al

câștigului și intrarea A/N pentru a asigura ca semnalele analogice dinamice să fie digitizate precis de către

convertorul A/N. Se folosește un condensator de 0.001 mF ce minimizează timpul de achiziție (6 microsec.

tipic). Timpul și viteza de esanționare și memorare sunt determinate de semnalul EOC generat de convertorul

A/N. Când EOC este 1, logic amplificatorul esanționează intrarea analogică; când EOC este 0 amplificatorul

memorează intrarea.

Convertorul A/N (HI 574)

Convertorul A/N este un circuit integrat ce realizează o conversie de mare viteză pe 12 biți caruia îi corespunde

o conversie în aproximativ 20 microsec. Se pot efectua de asemenea conversii pe 8 biți în aplicațiile în care viteza este mai critică decât rezoluția. Conversiile pe 8 biți durează aproximativ 13 microsec., permițând conversii rapide a intrărilor analogice dinamice. Convertorul suportă semnale de intrare analogice de 10 sau 20

V; însă nu poate suporta domeniu de intrare unipolar de 20 V deoarece tensiunea de alimentare în aplicațiile cu

ADA 2100 este de numai +12 V.

O conversie pe 8 sau 12 biți este inițiată printr-o operație de scriere la adresa I/E corespunzătoare. O dată ce o

conversie a început, starea acesteia poate fi urmărită prin citirea semnalului de stare al convertorului A/N (STS)

care este o ieșire a circuitului convertor A/N și inversat înainte de a fi folosit de alte circuite de pe interfața ca

semnal EOC (End-Of-Convert). Semnalul EOC este 0 logic în timpul unei conversii.

4.4.6.2 Realizarea unei citiri A/N

După ce s-a selectat o intrare analogică și s-a setat câștigul, se poate efectua o citire A/N. De notat că o dată

câștigul și canalul setate, ele rămân la aceste valori până ce utilizatorul le modifică. Deci nu trebuie setate la

fiecare citire A/N.

De fiecare dată când se termină o conversie A/N, se generează un semnal EOC.

Se poate monitoriza starea conversiei A/N cu acest semnal prin configurarea bit 7 al port A sau port C ca linie de

intrare și conectarea semnalului EOC pe această linie. Pentru o conversie pe 12 biți, data A/N citită este aliniată

la stânga într-un cuvânt pe 16 biți cu cei mai puțin semnificativi 4 biți egali cu 0 așa cum se observă mai jos:

MSB

D15 D14 D13 D12 D11 D10 D9 D8 D7 D6 D5 D4 D3 D2 D1 D0

DB12 DB11 DB10 DB9 DB8 DB7 DB6 DB5 DB4 DB3 DB2 DB1 0 0 0 0

4.4.6.3 Circuitele de conversie numeric-analogică

Două ieșiri analogice obținute de către un convertor N/A pe 12 biți sunt disponibile în conectorul de I/E .

Tensiunea de referință (de 10 V) se obține cu ajutorul circuitului integrat REF01.

Conversia numeric-analogică (N/A) de 12 biți este realizată cu ajutorul convertorului dublu de tip AD 7537.

Tensiunile de ieșire sunt disponibile prin intermediul unor amplificatoare operaționale de tip AD 712, care

realizează scalarea semnalelor.

4.4.6.4 Interfața paralelă programabilă (PPI - I8255)

PPI oferă 16 linii numerice I/E TTL/CMOS care pot fi configurate în funcție de necesități. Liniile disponibile

pentru intrări/ieșiri numerice sunt porturile A și C. PPI 8255 are în total 24 linii I/E numerice, dintre care 8 sunt

folosite pentru a controla selecția canalului A/N și circuitul de câștig (port B). Celelalte 16 linii sunt disponibile

pentru exterior la conectorul P15. Portul C este subdivizat în 2 porturi de 4 biți port C low (CL) (PC0-PC3) și

port C high (CH) (PC4-PC7). Portul B este întotdeauna în mod 0 ieșire, fiind rezervat. Foile de catalog pentru

PPI 8255 prezintă detaliile necesare pentru programare.

4.4.6.5 PIT numărator/periodizator programabil (I8254)

Acest circuit integrat conține 3 numaratoare/periodizatoare pe 16 biți independente TC0, TC1, TC2 care realizează funcția de numărare înapoi. Aceste numaratoare pot lucra cu incremenți de timp până la 125 nsec.

Cea mai uzuală folosire este de a programa intervale de timp precise. Cele 3 circuite numărător/periodizator sunt independente, ele putând fi cascade pentru numărări inverse mai mari decât capacitatea de 16 biți. De exemplu

semnalul OUT al TC0 se poate conecta la CLK pentru TC1 și OUT de la TC1 la CLK de la TC2.

Oricare din ieșirile OUT0 - OUT2 poate fi utilizată la întrerupere pentru PC.

Foile de catalog pentru 8254 prezintă detaliile necesare pentru programare.

4.4.7 Prezentarea comutatoarelor și a programatoarelor hardware

S1 - selecție tip semnal de intrare analogic

S1 reprezintă un set de 4 comutatoare (switch-uri) ce au rolul de a configura multiplexoarele pentru intrări SE

sau diferențiale și selectează o gamă de tensiuni de intrare unipolare sau bipolare. Primele 3 comutatoare ale lui

S1 operează ca un grup. Când ele sunt în poziția superioară multiplexoarele sunt configurate pentru intrări

simple. Când toate sunt în poziție inferioară multiplexoarele sunt configurate pentru intrări diferențiale.

Pentru

ca multiplexoarele să funcționeze corect este obligatoriu ca toate comutatoarele 1...3 să fie în aceeași poziție.

Cel de-al patrulea controlează polaritatea tensiunii de intrare. Când switch-ul este în poziție superioară gama

tensiunii de intrare este unipolară; poziției sale inferioare îi corespunde o gamă bipolară.

Acest comutator, în conjuncție cu selecția gamei tensiunii, setată la conectorul P9, determină tensiunile de

intrare analogice suportate de convertorul A/N. De subliniat că în cazul oricărei schimbări a polarității, trebuie

calibrat circuitul de conversie A/N.

P2 - conector pentru fixarea adresei de bază

Modul de selecție a adresei de bază a fost prezentat anterior.

P3 - conector I/E pentru circuitul numărător/periodizator (PIT)

PIT conține 3 circuite numărător/periodizator independente de 16 biți fiind un modul de tip I8254.

Fiecare din

aceste circuite are 3 semnale I/E asociate cu: ceas (CLK), poarta (GATE) și ieșire (OUT). Fiecare dintre

numărătoare este setat de firmă astfel:

- intrare ceas (CLK_i) - XTAL (generator intern de 5 MHz)

- poarta (GT_i) - la +5V

- ieșire (OUT_i) - CO_i

unde $i = 0, 1, 2$

Conectorul P3 este poziționat în 3 grupuri funcționale TC0, TC1 și TC2 ce corespund celor 3 timere.

Pentru

TC0 corespund semnalele CK0, GT0 și OUT0 în dreapta P3 cele 3 corespunzând numărătorului 0 și în stânga

XTAL, ECO, +5 V, EG0, CO0 și CO0 negat;

unde: ECO = External Clock - ceas extern

EG0 = External Gate

CO0, CO0 negat = Clock Output - ieșire numărător

Deci ceasul poate fi conectat la XTAL sau ECO (sursa externă), validarea numărătorului (prin intrarea GATE) la

+5V sau EG0 (validare externă) oferindu-se și ieșirea negată (CO0 negat).

Analog pentru TC1 și TC2 în cazul celorlalte timere.

Se pot cascada cele 3 timere prin legarea iesirii unuia la intrarea celuilalt. ECI sunt legate împreuna la pinul 33

al conectorului P8 de I/E, EGi sunt legate la pinul 35 al conectorului P8, iar una dintre cele 3 iesiri OUTi se

poate lega prin jumper la pinul 36 din conectorul P8.

P5, P7 - conectori pentru întreruperi

Conectorii P5, P7 sunt utilizați pentru a conecta diversele semnale generate de ADA2100 la canalele de

întreruperi ale calculatorului. Canalele de întrerupere disponibile pe modul sunt IRQ2...IRQ7. De notat ca la un

moment dat în calculator o singura întrerupere poate fi conectata la un canal de întrerupere.

Trebuie evitate conflictele la selectarea canalelor de întrerupere atât cu semnalele ADA 2100 cât si cu alte

dispozitive din calculator.

Sursele de întrerupere la ADA2100 sunt iesiri de tip TTL totem-pole si nu open-collector, deci nu se vor conecta

împreuna 2 astfel de surse de întrerupere.

P5 - întreruperile de la iesirile PIT

Conectorul P5 prezentat în figura de mai jos este folosit pentru a conecta una din iesirile OUT0, OUT1 sau

OUT2 la unul din canalele de întrerupere IRQ2...IRQ7 ale calculatorului. Selecția se face tot cu 2 jumperi (unul

selecteaza întreruperea, celalalt iesirea). În figura de mai jos se arata modul de plasare al jumperilor astfel încât

OUT2 sa fie conectat la IRQ3.

P5 |---- |

|| IRQ7

|| IRQ6

|| IRQ5

|| IRQ4

| - - | IRQ3

|| IRQ2

|| OUT0

|| OUT1

| - - | OUT2

|---- |

P7 - întrerupere generata de A/N End-Of-Convert (EOC)

Conectorul P7 prezentat mai jos este folosit pentru a conecta semnalul Sfârșit de Conversie (EOC) al convertorului A/N la una din liniile de întrerupere IRQ2...IRQ7. Semnalul EOC este conectat la canalul IRQ

prin instalarea unui singur jumper orizontal peste pinii canalului IRQ selectat. În exemplul de mai jos se arata

modul de conectare al semnalului EOC la IRQ4.

P7 |----|

|| IRQ7

|| IRQ6

|| IRQ5

| - - | IRQ4

|| IRQ3

|| IRQ2

conector pentru monitorizarea EOC

Asa cum s-a amintit mai sus, semnalul EOC poate fi utilizat pentru a genera o întrerupere. Daca acest semnal nu

este utilizat ca o întrerupere, el poate fi utilizat pentru urmarirea prin polling a starii procesului de conversie

A/N. Conectorul P6 ofera 2 linii prin care EOC poate fi monitorizat de la PPI, PA7 sau PC7. Una din aceste 2

linii I/E digitale este selectata pentru monitorizarea EOC prin instalarea unui jumper orizontal peste perechea de pini corespunzatoare.

Linia numerica I/E selectata, PA7 sau PC7, trebuie sa fie configurata ca intrare în mod 0 la programarea PPI.

În figura de mai jos se prezinta P6 cu un jumper instalat în poziția setata de firma pentru monitorizarea EOC

prin PA7:

P6 |----|

|| PC7

| -- | PA7

|----|

P9 - Conector pentru selecția domeniului tensiunii convertorului A/N

Conectorul P9 ilustrat în figura de mai jos este folosit pentru a selecta tensiuni de intrare analogice a convertorului analog-numeric.

Un jumper este instalat vertical peste pini marcați „10V” pentru a suporta un domeniu de 10 V (0 la 10 V, fie -5

la +5 V) sau peste pini marcați 20 V pentru a suporta un domeniu de 20 V (-10 la +10 V). Fixarea acestui

jumper în conjuncție cu fixarea comutatorului DIP S1-4 care selecteaza un domeniu unipolar sau bipolar,

determina domeniul tensiunii de intrare al convertorului A/N. P9 este configurat de firma în concordanța cu

specificatiile clientului pentru domeniul tensiunii de intrare.

Combinatiile valide ale P9 si S1-4 sunt ilustrate mai jos:

Domeniu Setare P9 Setare S1-4

-5 V la +5 V 10 V (dreapta) jos (bipolar)

0 V la +10 V 10 V (dreapta) sus (unipolar)

-10 V la +10 V 20 V (stânga) jos (bipolar)

|-----|

P9 20 V || 10 V

|-----|

P10 - conector pentru fixarea polarității tensiunilor de iesire

Este utilizat pentru a selecta polaritatea tensiunilor de iesire pe cele doua iesiri analogice AOUT1 si AOUT2.

Fiecare canal poate fi iesire unipolara (+) sau bipolar (-/+). Selecția se face cu jumpere instalate vertical ca în

figura de mai jos.

AOUT1 AOUT2

----- P10

||

|||

||

++++

//

--

Asignarea pinilor la conectorul P8

Nr. pin Nume semnal Nr. pin Nume semnal SE/DIFF

1 AN1/AN1+ 2 GND

3 AN5/AN1- 4 GND

5 AN2/AN2+ 6 GND

7 AN6/AN1- 8 GND
9 AN3/AN3+ 10 GND
11 AN7/AN1- 12 GND
13 AN4/AN4+ 14 GND
15 AN8/AN1- 16 GND
17 GND 18 GND
19 AOUT1 20 GND
21 AOUT2 22 GND
23 GND 24 GND
25 PC7 26 PC6
27 PC5 28 PC4
29 PC3 30 PC2
31 PC1 22 PC0
33 EXTCLK 34 GND
35 EXTGATE 36 CLKOUT
37 +12V 38 +5V
39 -12V 40 GND

4.4.8 Proceduri de calibrare

Se prezinta procedurile de calibrare pentru domeniul tensiunii de intrare a convertorului A/N si câștigul acestuia.

În funcție de comanda specifica a utilizatorului performanțele ADA2100: offsetul si capatul de scala pentru

convertor sunt calibrate de firma. Circuitul de câștig este de asemenea calibrat înainte de trimitere. Urmatoarea

procedura permite o verificare rapida a preciziei acestor circuite.

Dupa calibrare se alimenteaza calculatorul si se permite ADA2100 un interval de 15 min. pentru stabilizare.

Echipament necesar pentru calibrare

- surse de tensiune de precizie: 0 - +(-)10 V
- voltmetru digital: 5 - 1/2 digiți
- surubelnița mica (pentru ajustare potențioetre)

Calibrarea A/N

În timpul acestei proceduri trebuie facute conexiuni la câteva din intrarile analogice pe conectorul I/E extern P8.

Sunt necesare 2 ajustari pentru a calibra complet convertorul A/N pentru operații unipolare sau bipolare.

Acestea afecteaza offset-ul si capatul de scala. Ambii pasi ai calibrarii se efectueaza folosind potențioetrele

TR5 si TR6 sau TR6 si TR7. TR5 sau TR7 se folosesc pentru a aduce la zero eroarea de offset a convertorului

A/N si TR6 se foloseste pentru ajustarea capatului de scala. În urmatoarea procedura se foloseste canalul

analogic 1 de intrare si se alege câștigul 1 pentru el. Aceasta se realizeaza prin scrierea de zerouri la locația de

adresa I/E BA+1. Trebuie sa va asigurați ca secțiunea 4 a comutatorului S1 este setata pentru polaritatea dorita

si jumperul de pe conectorul P9 este în poziția 10V.

Calibrarea unipolara

Sunt necesare doua ajustari pentru a calibra convertorul A/N pentru domeniul unipolar de 0...+10V, una pentru

offset si cealalta pentru capatul de scala. Pentru a ajusta offset-ul, o tensiune analogica de intrare foarte mica,

aratata sub rubrica „Offset” în tabelul de mai jos, este aplicata la canalul 1 al multiplexorului (P8-1).

La P8-2

se conecteaza referința pentru masa. Afisând continuu conversiile analog/digitale se ajusteaza TR7 pînă cînd

datele oscileaza între cele doua valori specificate în tabel la rubrica „Offset”.

Dupa aceea se foloseste TR6 pentru ajustarea valorii capatului de scala. Desi tensiunile de intrare pentru capatul

de scala specificate în tabel nu reprezinta de fapt capatul de scala pentru un domeniu ideal de 0...+10V, ele

reprezinta tensiunile maxime pentru care conversia analog digitala este garantata a fi liniara. Orice valoare peste

aceasta limita depaseste domeniul liniar si afecteaza calibrarea corecta. Dupa conectarea tensiunii de capat de

scala la canalul 1 de intrare, se ajusteaza TR6 pînă cînd datele vor oscila între cele doua valori din rubrica

„Cap de scala”.

Calibrare unipolara (domeniul 0...+10V)

| Offset (TR7) | Cap de scala (TR6)

Tensiune de | |

intrare | +1,22070 mV | +9,49829

Date A/N | 0000 0000 0000 | 1111 0011 0010

| 0000 0000 0001 | 1111 0011 0011

Calibrare bipolară

Daca se selecteaza un domeniu de intrare pentru tensiuni de la -5V la +5V sau -10V la +10V procedura de

calibrare este aceeași. Deci jumperul pe conectorul P9 va fi instalat în poziția 10V. Daca se lucreaza cu gama de

tensiuni -10V...+10V, se va repositiona jumperul pe poziția 20V numai dupa efectuarea procedurilor de

calibrare de mai jos.

Sunt necesare doua ajustari pentru a calibra convertorul, una pentru offset iar cealalta pentru capat de scala.

Pentru a ajusta offsetul se conecteaza o tensiune ca cea afisata în rubrica „Offset” din tabelul de mai jos la

canalul 1 al multiplexorului. În timp ce se afiseaza rezultatul conversiei pe 12 biți, se ajusteaza TR5 pînă cînd

data va lua una din valorile din rubrica „Offset”. Dupa aceea se conecteaza tensiunea de capat de scala din tabel

la canalul 1 si se ajusteaza TR6 pînă cînd data ia valoare între cele doua limite din tabel în rubrica „Capat de

scala”.

Calibrare bipolară (domeniul -5V...+5V sau -10V...+10V)

| Offset (TR5) | Cap de scala (TR6)

Tensiune de | |

intrare | -4,99878 V | +4,99634 V

Date A/N | 0000 0000 0000 | 1111 1111 1110

| 0000 0000 0001 | 1111 1111 1111

Tabelul de mai jos ofera o referința pentru tensiunea de intrare ideala pentru convertorul A/N pentru ponderea

fiecarui bit în fiecare domeniu de tensiuni.

Tabelul arata capatul ideal de scala (toate pozițiile 1) în prima linie si apoi cîte un zero în liniile urmatoare

corespunzator unor biți. Valorile tensiunilor sunt date în mV.

Ponderea biților pentru convertorul A/N

Pondere bit | Tensiune de intrare ideala (mV)

A/N | -----

| -5V...+5V | -10V...+10V | 0...+10V

-----|-----|-----|-----

4095-Cap scala | +4997,6 | +9995,1 | +9997,6

2048 | 0000,0 | 0000,0 | +5000,0

256 | -4375,0 | -8750,0 | +625,0

32 | -4921,9 | -9843,8 | +78,125

4 | -4990,2 | -9980,5 | +9,7656

0 | -5000,0 | -10000,0 | 0,0000

Calibrarea circuitului de câștig

Pentru ajustarea circuitului de câștig se folosesc potențiometrele TR1-TR4, câte unul pentru câștigurile de 2, 4, 8

si respectiv 16. Pentru a calibra acest circuit se aplica o tensiune de 39,063 mV la intrarea canalului 1. Dupa

aceea, prin scrierea cuvântului corect la locația BA+1, se seteaza câștigul la 2 si se ajusteaza potențiometrul TR1

pentru a obține iesirea convertorului A/N pe 12 biți pentru gama tensiunilor pe modul asa cum se prezinta în

tabelul de mai jos. Se repeta dupa aceea procedura pentru celelalte 3 câștiguri ajustând potențiometrul corespunzator pâna se ating valorile corecte din tabelul de mai jos:

Câștig | Potenți- | Domeniul tensiunii de intrare

| ometrul | -5V...+5V | -10V...+10V | 0...+10V

-----|-----|-----|-----

2 | TR1 | 100000100000 | 100000010000 | 000000100000

4 | TR2 | 100001000000 | 100000100000 | 000001000000

8 | TR3 | 100010000000 | 100001000000 | 000010000000

16 | TR4 | 100100000000 | 100010000000 | 000100000000

4.4.9 Conectarea modului la proces

Legarea la proces se face prin intermediul unui conector de 40 de pini montat pe modul (P8). În conector se

introduc panglicile cu conectoare pereche ale celor de pe modul, acestea fiind livrate o data cu modulul si

etichetate la capatul dinspre proces. Panglica pentru semnale analogice este realizata într-un mod adecvat

semnalelor analogice, având fiecare intrare torsadata cu câte un fir de masa. Legarea efectiva la proces se face

prin intermediul conectoarelor originale ale panglicilor.

4.4.10 Programe de test

Exista programe de test pe disc flexibil realizate de firma "RTD" Inc – vezi laborator.

4.4.11 Programarea modului ADA 2100

În acest paragraf se prezinta modul de programare a modului ADA2100 pentru achiziția pe canalele analogice de intrare; programarea interfețelor PPI I8255 si PIT I8254 este prezentata în foile de catalog.

Inițializarea ADA2100

Înainte de a utiliza în program ADA2100, modulul trebuie inițializat. Acest lucru trebuie facut ori de câte ori

calculatorul este pornit sau resetat. Prin inițializare se programeaza PPI astfel încât sa comunice cu circuitele

de conversie analog/numerica. Daca nu se face inițializarea, modulul nu va raspunde corect la comenzi, iar efectele sunt imprevizibile.

Asa cum s-a aratat anterior, ADA2100 ocupa în spațiul de I/E al calculatorului 17h locații de adresa, începând

cu o locație care constituie baza; se va utiliza pentru aceasta locație denumirea simbolica BA. Deci spațiul I/E

pentru ADA2100 este între BA si BA+17h.

Inițializarea modului se face simplu, scriind cuvântul de control pentru PPI la locația BA+3.

Cuvântul de control pentru PPI I8255 este:

D7 D6 D5 D4 D3 D2 D1 D0

```

||||| | tttttttttttttttt
| - ||||| | GROUP B |
| ||||| | -----
| ||||| | -> | PORT C (LOWER) |
| ||||| | |1=INPUT,0=OUTPUT|
| ||||| | -----
| ||||| | -----> | PORT B |
| ||||| | |1=INPUT,0=OUTPUT|
| ||||| | -----
| |||| | -----> | MODE SELECTION |
| |||| | 0=MODE 0 |
| |||| | 1=MODE 1 |
| |||| | -----
| || | tttttttttttttttt
| || | GROUP A |
| || | -----
| || | -----> | PORT C (UPPER) |
| || | |1=INPUT,0=OUTPUT|
| || | -----
| || | -----> | PORT A |
| || | |1=INPUT,0=OUTPUT |
| || | -----
| || | -----> | MODE SELECTION |
| || | 00=MODE 0 |
| || | 01=MODE 1 |
| || | 1x=MODE 2 |
| || | -----
| | tttttttttttttttt
| | -----> | MODE SET FLAG |
| | |1=ACTIVE |
| | -----

```

Cuvântul de control pentru inițializarea ADA2100 trebuie sa aiba forma generala

1xxxx00x, unde x poate lua orice valoare 1 sau 0.

Acest cuvânt de control asigura ca cele 8 linii ale portului B sa fie programate ca iesiri, pentru a fi utilizate sa

controleze multiplexorul analogic si circuitele de amplificare (gain). Prin biții care sunt simbolizați cu x în

cuvântul de control, se poate face programarea celorlalte 16 canale binare de I/E (porturile A si C) în orice mod

de lucru posibil.

De exemplu pentru cuvântul de control 10000000 (128 în zecimal) inițializarea se face cu instrucțiunile în

asamblare

```
mov dx,BA+3
```

```
mov al,128
```

```
out dx,al
```

În acest caz, si porturile C si A sunt programate ca iesiri, putând fi disponibile pentru comenzi în proces la conectorul P8.

Daca inițializarea se face cu 10001001 (137 zecimal), portul C este programat ca intrari numerice.

De notat ca portul A bitul 7 (PA7), poate fi configurat sa permita monitorizarea semnalului EOC de la convertorul analog-numeric. În acest caz, trebuie ca portul A sa fie programat ca intrari numerice, cuvântul de

control având forma generala 1xx1x00x.

Portul B este dedicat pentru selecția canalului analogic de intrare si a amplificarii. Cei mai puțin semnificativi 4

biți ai portului B (PB0:-PB3) controleaza selecția canalului, iar cei mai semnificativi 4 biți controleaza selecția amplificarii.

Asignarea biților în port este:

MSBs LSBs

7 6 5 4 3 2 1 0 PPI port B (BA + 1)

\ttt^ttt/ \ttt^ttt/

gain select channel select

0000 = 1x 0000=channel 1

0001 = 2x 0001=channel 2

0010 = 4x 0010=channel 3

0100 = 8x 0011=channel 4

1000 = 16x 0100=channel 5

0101=channel 6

0110=channel 7

0111=channel 8

Imediat dupa inițializare, portul B se încarca cu valoarea 0, corespunzator canal 1, amplificare 1x.

Pentru a

schimba aceasta programare, de exemplu pentru canal 8 amplificare 2x, se scrie secvența de program

```
mov dx,BA+1
```

```
mov al,00010111b
```

```
out dx,al
```

Selectarea unui canal analogic de intrare

Canalul analogic de intrare se selecteaza cu cei mai puțin semnificativi 4 biți din portul B al PPI, care se gaseste

la adresa BA+1.

Algoritmul general de selectare a canalului este:

1. Citeste starea curenta a portului B
2. Reține cei mai semnificativi 4 biți, pentru a pastra amplificarea
3. Depune numarul de canal în cei mai puțin semnificativi biți
4. Scrie noua valoare în portul B.

O secvența de program în asamblare pentru selecția canalului 6 (de exemplu) este:

```
mov dx,BA+1
```

```
in al,dx
```

```
and al,0f0h
```

```
or al,6-1
```

```
out dx,al
```

Setarea amplificarii pe intrarile analogice

Configurația celor mai semnificativi 4 biți ai portului B pentru setarea amplificarii a fost prezentata mai sus.

Algoritmul general pentru setarea amplificarii este:

1. Citeste starea curenta a portului B
2. Pastreaza cei mai puțin semnificativi 4 biți, pentru a nu schimba canalul
3. Seteaza noua amplificare cu una din valorile (în zecimal):

pentru 1x ---- 0

pentru 2x ---- 16
pentru 4x ---- 32
pentru 8x ---- 64
pentru 16x ---- 128

4. Scrie noua valoare în portul B. Secvența de program în asamblare pentru setarea amplificării 8x (de exemplu) este:

```
mov dx,BA+1  
in al,dx  
and al,0fh  
or al,64  
out dx,al
```

Programarea și citirea convertorului analog-numeric

Dupa ce s-a facut selecția canalului și setarea amplificării, se poate face citirea valorii convertite, ori de câte ori

este nevoie. Schimbarea canalului și/sau amplificării se face numai atunci când este nevoie de alte valori pentru

ele, nu la fiecare citire din convertor.

Ori de câte ori o conversie analog-numerică este completă, se generează semnalul end-of-convert (EOC) pentru

a specifica sfârșitul conversiei. Acest semnal poate fi utilizat în mai multe feluri:

- conectat la bitul 7 din portul A al PPI (PA7)
- conectat la bitul 7 din portul C al PPI (PC7)
- conectat la una din întreruperile IRQ2:-IRQ7.

Conectarea la PA7 sau PC7 se face în conectorul P6, iar la una dintre întreruperi în conectorul P7.

Algoritmul general pentru controlul conversiei analog-numerice pe 12 biți și citirea valorii convertite este:

1. Startează o conversie pe 12 biți, executând o instrucțiune OUT la BA+4 (sau BA+6); nu contează valoarea care se scrie în port
2. Așteaptă 20 microsecunde sau testează prin polling starea semnalului EOC pe PA7 (sau PC7)
3. Citeste octetul cel mai puțin semnificativ al valorii convertite, de la BA+5 (sau BA+7)
4. Citeste octetul cel mai semnificativ al valorii convertite, de la BA+4 (sau BA+6)
5. Combina cei doi octeți într-o valoare pe 12 biți, utilizând relația:

$rezultat=(MSB*16)+(LSB \text{ div } 16)$

Este nevoie de ajustarea valorii citite (pasul 5), deoarece modulul oferă o valoare pe 12 biți prin intermediul a

două porturi pe 8 biți; acestea constituie un cuvânt pe 16 biți, în care cei 12 biți ai valorii convertite sunt cadrari

la stânga, ca în figura de mai jos:

MSB LSB

D15 D14 D13 D12 D11 D10 D9 D8 D7 D6 D5 D4 D3 D2 D1 D0

DB12 DB11 DB10 DB9 DB8 DB7 DB6 DB5 DB4 DB3 DB2 DB1 0 0 0 0

Formatul cuvântului de conversie A/N

Dupa ce se citește și ajustează valoarea, aceasta trebuie scalată în funcție de domeniul și polaritatea tensiunii

de intrare:

Domeniu de intrare Factor de scalare Greutatea pe bit

+/- 5V Scade 2048 2.4414 mV

+/- 10V Scade 2048 4.8828 mV

0 la 10V NU 2.4414 mV

De exemplu, dacă valoarea citită este 1024 iar domeniul de intrare este +/-5V, tensiunea analogică de intrare

este calculată astfel:

$(1024-2048)*2.4414\text{mV/bit}=-2.49999 \text{ V.}$

Pentru +/-10V la intrare, această tensiune se calculează astfel:

$(1024-2048) \cdot 4.8828 \text{mV/bit} = -4.9999 \text{V}$.

Pentru 0 -:- 10V la intrare, nu se face scalare, si tensiunea se calculeaza astfel:

$1024 \cdot 2.4414 \text{mV/bit} = 2.49999 \text{V}$.

Pentru conversia din volți în unitați ingineresti corespunzatoare marimii achiziționate (atm, bari, Amperi, m/s

etc), se ține cont daca traductorul de intrare are sau nu caracteristica de intrare/iesire liniara. Daca da, se poate

face translatarea de domeniu din volți în valori ingineresti, în caz contrar urmând a se consulta cartea tehnica a

traductorului.

De notat ca ADA2100 efectueaza si conversii pe 8 biți. Startul conversiei se da cu o instructiune OUT la adresa

BA+5 (sau BA+7). Desi are o rezoluție mai proasta, conversia pe 8 biți este uneori preferata, datorita vitezei mai

mari a ciclului de conversie (13 μ s în loc de 20 μ s cât este la conversia pe 20biți).

Observatii:

1. În aplicații, este bine ca chiar daca programarea conversiei si citirea datelor se fac în limbaj de asamblare, conversia în volți si în unitați ingineresti sa se faca în limbaj evoluat (C, PASCAL, BASIC etc.). Limbajele evolute conțin de regula si funcții de I/E care permit programarea porturilor.

2. Pentru aprofundarea modului de programare a modului ADA2100 în diverse limbaje, se vor studia programele sursa livrate de firma producatoare. Acestea conțin exemple care prezinta diverse moduri de utilizare a modului ADA2100 pentru achiziția de date.

Problema propusa

Sa se adapteze programul de prezentat la 4.3.4 si sa se scrie funcțiile can()si cna()pentru cazul în care sistemul de achiziție de date si control este realizat cu ADA2100.